

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

3 anys de Veïnats

A l'interior: "TOT SOBRE EL POLIESPORTIU MUNICIPAL"

Preu: 50 Rs.

Nº 34, Desembre, 85.

Editorial

La nostra Revista fa tres anys.

Una vegada més es demostra que el derrotisme ancestral de la gent calvianera no té raó de ser.

Per moltes de persones, no es pot fer res en aquest poble perquè la gent te falla. La causa d'aquest fet pot ser que durant molts d'anys, els franquistes, aquells que tenien alguna inquietut de fer coses es veien tomats, perquè les lleis impediien fer-les, no hi havia llibertat.

Ara n'hi ha i la gent es torba en entermer-se'n de que existeix, i, sobretot, és necessari que hi hagi persones que cremin les seves forces per a crear un ambient agradable, que convidi a tenir iniciatives, i que dia darrera dia vegi que, encara que la gent no respongui, no perdi les esperances de conseguir els seus propòsits qualque dia.

La Revista VEÏNATS ha fet aquesta feina amb "més moral que l'Alcoyano", però podem dir que la gent ens ha respost des del primer moment, i creim que ara per ara, 3 anys després d'haver nascut, la nostra Revista és ja una institució clàssica al nostre poble, i sabem que la gent del poble ens llegeix i ens estima i també sabem que si algun dia, desapareguéssim quedaria un gran buit dins la vila, que segur es cobriria amb el sorgiment d'algun altre grup e gent que es dedicaria a la bella empresa de fer una Revista, hi ha gent més que suficient, i amb ganes, per fer-ho.

Però, ara per ara, tenim corda per estona.

Salut i molts d'anys per tots.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Han Col.laborat:

Pere Morey.
Joan Rubio.
Carme López.
Xisca Esteve.
Juan Ant^o Castell.
Antònia Barceló.
Pep Suàrez.
Miquel Herrera.
Xisco Mulet.
P.P.
I. Jiménez.
Julià Vicens.

Han Coordinat:

Pep Rubio.
Joan Vidal.
Manel Suàrez.

Fotografies:

Miquel Herrera.
Joan Rubio.

Desembre, 85. N° 34

3er. Aniversari

EL PLENARI DEL MES

El Pressupost d'Inversions de l'Ajuntament de Calvià s'ha incrementat en 78.000.000 de pessetes.

L'Ajuntament de Calvià va aprovar en Ple Extraordinari celebrat dia 6 de desembre un augment del pressupost d'inversions de 1985 per valor d'uns 78 milions de pessetes, per a realitzar diverses obres i projectes. Entre els quals hi figura l'ampliació i pavimentació de la carretera a Portals Vells des d'el creuament de la carrt. Palma-Andratx fins el creuament de la carrt. de Santa Ponça, per un valor de 22.500.000 pts..

També va aprovar la contratació de mòduls per la il.luminació de Nadal per un valor de 8.500.000 pts. i el projecte de reparació de vials i voravies per un valor de 15.000.000 de pts.

També s'aprovà l'adquisició d'un nou vehicle per les monges de Capdellà, destinat al servei sanitari.

TV-3

Es va decidir encarregar la redacció d'un projecte per la instal.lació d'un repetidor de TV-3 en el terme de Calvià. El repetidor serà instal.lat al Coll de's Cucons i el seu cost serà de quatre milions de pessetes.

S'aprovà també l'adquisició de diversos vehicles per la Policia Municipal, el servei de neteja i el de depuració d'aigües, fent-se constar que s'havia inclòs aquest punt a l'Ordre del Dia perquè pel Gener i debut a l'IVA els cotxes augmentaran un 12% i per això es considerava convenient adquirir els cotxes durant aquest any.

Acabat aquest Ple, se'n celebrà un altre, també de caracter extraordinari per a tractar una proposta del regidor d'AP Juan Franco en el sentit que la Corporació Plenària es manifestàs en contra d'una proposta presentada per el P.S.M. al Parlament Balear i que féia referència a l'el.laboració d'un Reglament per la contratació

de vehicles amb xófer. Per a Juan Franco aquest Reglament podria perjudicar als taxistes de Calvià, ja que obriria la possibilitat que altres vehicles entrassin al nostre terme. El grup municipal del PSOE en veu del Batle Francesc Obrador, exposà que al seu enteniment els Ajuntaments han de tractar assumptes pròpis i no d'altres institucions, encara que l'Ajuntament no permetrà que vehicles d'altres municipis puguin recullir passatgers a Calvià.

NOTICIARI LOCAL

Dins el mes de Gener començaran les obres per la construcció d'una escola a Magaluf de vuit unitats que evitarà que els infants de Magaluf s'hagin de desplaçar a P. Nova. Una vegada adjudicades les obres, l'empresa adjudicatària tindrà un plaç de nou mesos per acabar l'edificació que té un pressupost aproximat de 70 milions de pessetes. Per tant aquest nou centre escolar segurament entrarà en funcionament el curs 86-87.

Per altra banda estan a punt de finalitzar les obres del centre de Formació Professional a S. Ponça, el pròxim curs ja estarà en funcionament i tindrà capacitat per uns 320 alumnes.

A prop del centre de F.P. l'Ajuntament de Calvià ha oferit al Ministeri d'Educació uns terrenys per la possible construcció d'un centre de BUP, molt necessari per l'escolarització dels estudiants del terme, que actualment s'han de desplaçar a Palma.

CENS ELECTORAL

Les llistes del cens electoral estan exposades a l'Ajuntament de Calvià perquè els veïns puguin comprovar si estan inscrits correctament. Per més informació l'Ajuntament ha editat 12.000 octavilles que es repartiran per tot el terme.

EL SECRETARI

El mes passat vos parlàvem de les actuacions municipals en el tema del Secretari, i acabavem diguent que el seu expedient disciplinari estava en mans del Ministre d'Administració Territorial per a la seva resolució.

Bé, pocs dies després d'escriure-ho i mentres teniem la revista a l'impremta, arribà la Resolució de la Direcció General d'Administració Territorial que deia "Este Ministerio ha resuelto imponer al funcionario D. Joaquin Garcia de Jalón la sanción de destitución pura y simple de su cargo de Secretario, en propiedad, del Ayuntamiento de Calvià, debiendo cesar inmediatamente de su cargo."

CARTES A LA REVISTA

Dos temas importantes.

Desearia publicara un artículo en su Revista; tocaré el tema fútbol y el tema agua, gracias:

No sé a quién toca tener un poco de consideración hacia esos chicos y chiquillos, que al fin y al cabo sudan una camiseta, sin ninguna atención hacia ellos, tanto infantiles y los juveniles, la mayoría estudiantes, no tienen recompensa, más que un vaso de agua en el Entremedio. Como dice el Sr. Fuster, hay que merecerlo.

¿Es que no se lo merecen!? El levantarse los domingos a las 7 de la mañana para ir a jugar fuera, tienen que pagarse el bocadillo y una Coca-Cola, o venir a las 2 de la tarde sin probar bocado. Y el venir a las 10 y pico de la noche, haga frío o llovizne; el que tenga que comer, tanto sábado como domingo, a las doce del mediodía, los padres les tenemos que pagar bocadillo, botas. Todo eso creo que vale más que un vaso de agua en el intermedio.

lloviznando tienen que jugar el partido, que lo jueguen los que cobran está bien, pero ellos...

Me he informado que hay barriadas de Palma que tienen más detalles con sus chavales que el C.D. Calvià. Llegan sus Navidades y tienen su bolsa de Navidad, con un premio en metálico y durante el año se cumple con estos chavales, pero aquí nada.

¿A quién corresponde tener un detalle, que al fin y al cabo cumplen con su obligación por amor al arte, no por otra cosa: al Sr. Fuster, al Ayuntamiento, a la Junta Directiva? Ninguno de los tres cumplen con su obligación, no hay dinero para ellosm pero sí lo hay para Rios, Marina Rossell, Aute, para los de fuera sí, pero para los de dentro decasa no hay nada. Para premiar el esfuerzo de un grupo de niños, agua, sólo agua, da risa...

Es un obsequio, porque de alguna manera verían su esfuerzo recompensado, porque es un esfuerzo sudar la camiseta, comer, pasar frío, comer a las doce, etc. Piénselo, por favor.

Referente al agua, he leído el artículo del número anterior. Mi opinión es que si nosotros pagamos el agua, es justo que ellos también la paguen, si la tuvieran que pagar, no harían esa cola que hacen. En mi vida había visto esos toneles de agua, como dice la Revista, la llevan a vender a bares y colmados, porqué es así?, que pongan un municipal y que la cobre, porque el agua que hoy nos quitan, nos puede hacer falta mañana... y entonces dónde iremos nosotros a buscarla?

Gracias por todo.

P.P.

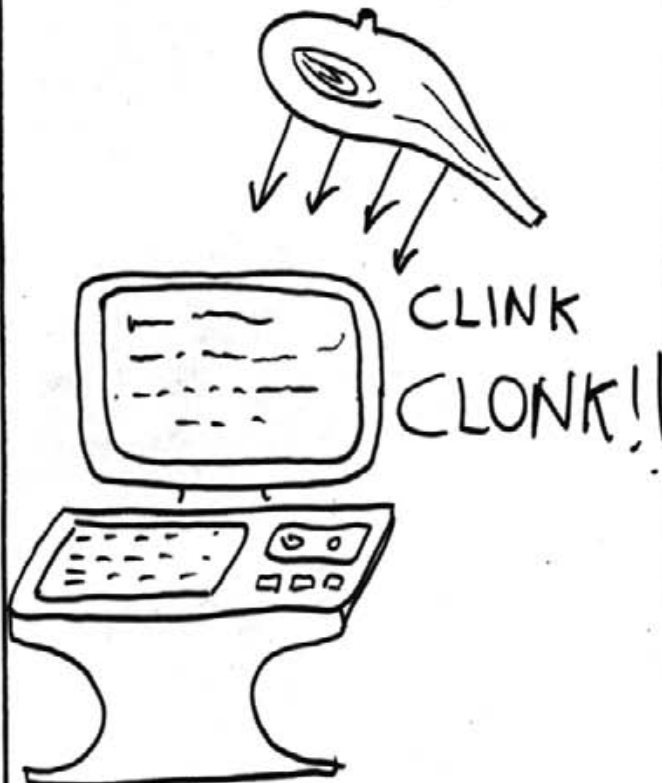
El Premi del Mes!!

Heu experimentat mai l'aventura de tirar una instància a l'Ajuntament per veure què passa?:

MISTERI...: Estaran tres anys a contestar-la? La contestaran en aquesta vida o en l'altra? La trobarem d'aquí a cinquanta anys entre els vells papers enmagatzemats dins l'arxiu?...Tot pot passar...o no?. ARA resulta que l'encant màgic de tot aquest misteri ha passat per ull. Hi han entaferrat una reorganització al nostre Ajuntament que ha acabat amb aquesta bella i misteriosa història. Ara hi tires una instància i la te contes ten tot d'una, demanes on hi ha un paper i t'ho troben. A on anirem a parar!. Ara ja hi tenen ordenadors, aviat ja sabran quanta gent hi viu en el terme i tot! Tenen telèfons que fan tirurit i ja els saben manejar.

Aquell vell encant ja és història. Idò, aquest mes tornarem arreglar la closca a maquinades de tots els regidors del nostre Ajuntament per haver fet posar ordre dins la casa Gran.

No hi podríem aficar qualque dimoni boiet dins els ordenadors?.

premsa forana

L'Associació de Premsa Forana ha celebrat el seu 1er Congrés, al qual hi hem assistit i que ha tret una sèrie de conclusions prou interessants, especialment les que afecten a la promoció de la nostra llengua, a través de la premsa.

A part del congrés, tenim junta directiva nova, enhorabona!. Confiam molt de la nova junta, a la qual donam suport totalment. És una junta molt compromesa, dins l'ideologia nacionalista-progresista que Veïnats comparteix. Són tots ells redactors de les revistes petites en tirada com noltros mateixos, però grans en la defensa i promoció de la nostra llengua.

Sabem amics de les revistes Sineu, Flor de Card, Felanitx, Coanegra, Es Saig, Pòrtula, Lluçmajor de pinte en ample, Junta directiva de la Premsa Forana, que la gran tasca que heu emprès tindrà greus dificultats: tretze vots en blanc ho presagien, a part d'altres coses, però.. envant. Comptau amb nosaltres.

VEÏNATS

ASSOCIACIÓ "LA VILA"

L'Associació de Veïns "LA VILA", desitja a tots els seus Associats i Amics unes BONES FESTES I VENTUROS ANY NOU 1.986.

Des del dia 21 de Desembre al dia 1 de Gener, Toni Batle exposarà les seves obres tridimensionals al Saló d'Actes de "Sa Nostra". Veïnats ha volgut conèixer una mica més a l'artista i la seva obra i per això es va parlar amb ell.

Les exposicions que ja ha realitzades són:

- 1ª: Restaurant Miami.
- 2ª: Campos.
- 3ª: Felanitx.
- 4ª: Sa Ràpita de Campos.
- 5ª: La de Calvià.

No té uns temes concrets, com que es basa en el treball de làmines, es pot dir que, sempre dins una selecció, segueix el tema original tractant-lo i donant-li, com que és en relleu, les seves pròpies vivències.

El seu sistema de feina es fonamenta en agafar dues o tres làmines, treballant-les superposant les imatges, donant-les relleu i forma, pintant després tots els caires. Per a fer-ho, el material utilitzat és: silicona, barnís i esmalt.

Nosaltres, amb el coneixement que ens proporciona haver vist alguna de les seves obres, vos recomanem que hi aneu, no vos defraudarà. Perquè no hi hagi dubtes, aquests són els horaris de visita (els dies ja els vos hem donat al principi):

- Feiners: de 18 a 20 h.
- Festius: de 11 a 13 i de 18 a 20 h.

ASSOCIACIÓ LLUITA CONTRA EL CANCER

El passat dia 23 de Novembre, va tenir lloc a l'Hotel Forte Cala Vinyas, el sopar anual que l'Associació de la Lluita contra el Càncer de Calvià, va organitzar amb la intenció de treure fons per ajudar a combatre aquesta terrible enfermetat.

A aquest sopar hi varen assistir 162 persones, i es recaudaren uns beneficis de 122.500 ₧. pertanyents a les diferents rifes i 89.100 ₧. dels sopars.

Tractant-se d'una acte benèfic, és just dir quins varen ésser les aportacions i d'on vengueren:

- 1 habitació completa.
- Viatges Barceló va regalar dos viatges, 1 cap de setmana per dues persones a Andorra, i l'altre a Mallorca. També va regalar tres bosses de viatge i sis camisetes.
- Na Catalina Bujosa va aportar un abric de pell.
- Els dos forners de Calvià donaren una ensaïmada cada un.
- Ca'n Garrit una parrilla elèctrica.
- El pintor calvianer Antoni Alzamora donà un dels seus quadres.
- L'Hotel Forte Cala Vinyas una gran senalla de Nadal.

La nit, amb el bon sopar (Consomé, plat de peix a la mallorquina i carn amb guarnició, a part els postres), i les rifes, va ser de lo més divertida.

L'Associació de la Lluita contra el Càncer de Calvià, vol agrair a tots els assistents la seva ajuda i desitjar-los un BON NADAL I MOLTS D'ANYS AMB SALUT I ALEGRIA.

"Ara ve Nadal,
menjarem torrons
i amb sa guitarreta
cantarem cançons".

Un altre any ens retrobam a les
Festes de Nadal, que coincideixen amb
l'aniversari de la Revista.

Des d'ella volem desitjar-vos tota
mena de FELICITAT per aquest any vinent
i també que paseu unes MOLT BONES FESTES.

Ja ho diu el villancet:

"Tot són festes d'alegria,
ses de Pasqua i de Nadal".

NOTICIA DE DARRERA HORA

Al darrer Plenari de l'Ajuntament
han aprovat les obres que s'han iniciat
devora el Cementeri.

Veïnats ha pogut averiguar que
estan destinades a ser el nou Ajuntament.

Es un lloc molt més tranquil que
les Escoles Velles, ens ha afirmat un
Regidor.

A part, els accesos són molt millors
i la gent que vagi a l'Ajuntament podrà
aprofitar per visitar qualche ésser
stimat que reposa en pau.

Vos acompanyam amb aquesta fotogra-
fia que vos mostra en quin estat es
troben les obres.

IL.LUMINACIO NADALENCA A CALVIA

EL CLUB DE LA 3ª EDAT

El dia 15 del present mes, el Club
de la 3ª Edat celebra el seu Primer
Aniversari.

Vist des de defora, un pensa que
és una de les institucions que millor
funcionen, a nivell de col.laboració
dels associats, de dins el poble.

Les seves activitats durant aquest
primer any han estat nombroses, i van
des de les reunions multitudinàries
dels dissabtes, amb les seves berenades
i bauxes, a les excursions i intercanvis
amb altres Associacions.

Sembla que la feina que els té
més preocupats, és la de conseguir una
Residència de la 3ª Edat, i també els
serveis d'una Asistent Social. De moment
encalcen els terrenys per a l'edifici.

En aquest Primer any d'Existència,
el balanç és clarament positiu.

Des de Veïnats volem felicitar
i encoratjar, encara més, a la seva
Junta Directiva i a tots els seus Asso-
ciats.

MOLTS D'ANYS I BONES FESTES

«Dedicam aquest especial al Palau Poliesportiu de Calvià, hem realitzat una entrevista al Regidor d'Esports, que és una mica el "pare de la criatura", aquesta és:

- V: Quan està previst que comencin les obres?

- Xisco Mulet: Aquest mes entraran els plànols al Col·legi d'Arquitectes. Un pic aprovats per aquest organisme, aniran a Plenari. És una mica mal de fer dir exactament quan s'iniciaran, però si tot segueix el camí correcte, a finals de Febrer podrien començar. Si es feia així, estaria acabat l'estiu del 87.

Hi ha que tenir en compte que, a nivell d'Ajuntament, és molt difícil donar dates exactes, ara bé, la idea és que es faci tot d'una fase.

- V: Tenc entès que es pagarà una certa quantitat per tenir el carnet de Soci i que aquest carnet permetrà utilitzar les altres instal·lacions el Terme, quina és aquesta quota?, quines altres instal·lacions tindrà el Terme i on estaran situades?

Hi haurà uns carnets d'abonat que podran esser familiars, individuals i juvenils, les quotes per a cada un seran de 4.000, 2.500 i 1.000 pessetes, totes elles amb caràcter anual.

Cal remarcar que els abonats juvenils seran els qui tinguin entre 15 i 18 anys.

Les tarifes vigents a cada una e les instal·lacions són:

(Nota de la Revista: primer posam el preu pel públic i general i després el de l'abonat, quan falti una de les dues quantitats voldrà dir que els qui tenen la primera o segona consideració, o bé no paguen, o bé no estan contemplats en aquell aspecte).

- Piscina d'Es Capdellà: +16 anys=75 -16 anys: 30 ₧.

Restants instal·lacions:

- Entrada: 25 ₧. el públic.

- Piscina: 100 ₧ el públic.

Pista de Tennis:

- Diurn: 250 i 50 ₧ per persona i hora.

- Nocturn: 250 i 50 ₧.

- Plus per il·luminació: 250 ₧.

(Els terrenys on es farà el Poliesportiu)

Camps de futbol:

- Diurn: 2.500 i 500 ₧.

- Nocturn amb 3 torres: 3.500 i 1.250 ₧.

- Nocturn amb 6 torres: 4.500 i 2.000 ₧.

Futbol-sala i hand-bol:

- Diurn: 1.000 i 300 ₧.

- Nocturn: 1.400 i 500 ₧.

Basket i voleibol:

- Diurn: 800 i 200 ₧.

- Nocturn: 1.000 i 300 ₧.

Pista vital i gimnasi:

- Diurn: 125 ₧. pel públic.

- Nocturn: 250 ₧. pel públic.

Pista de petanca:

- Diurn: 125 ₧. pel públic.

- Nocturn: 250 i 100 ₧.

Lloguer d'armaris:

- 500 ₧. per tot l'any per a tothom.

Ara bé, hi ha una sèrie d'exempcions contemplades a l'Art. 7 de l'Ordinació fiscal reguladora d'aquestes taxes, que, textualment, diu:

"Els alumnes de Col·legis Públics, Centre de F.P., de B.U.P. i equips federats, podran utilitzar gratuïtament les instal·lacions esportives municipals, dins l'horari i dates que es proposin per part d'aquests centres i organismes, havent de presentar-se les peticions un mes abans explicant les activitats a desenvolupar durant el trimestre següent, proposta que haurà de ser aprovada pel Batlle, pel Regidor d'Esports o per delegació. El Departament d'Esports

resoldrà les coincidències que puguin presentar-se entre dues o més Entitats.

Igualment quedaran exempts del pagament de les quotes, tant d'entrada com d'utilització de serveis, els nin més petits de 14 anys, sempre que els seus pares estiguin abonats. Per altre lloc, queden igualment exempts els jubilats i pensionistes, disminuïts físics i/o psíquics, així com els aturats sense subsidi.

Ciò que s'utilitzarà indistintament, l'Ajuntament ha cregut correcte prohibir el cobrar entrada alguna, a no ser que es tracti de Clubs federats, però sempre prèvia aprovació de l'Ajuntament de les taxes explicades al principi. Aquesta ordenació ja ha estat aprovada pel Plenari.

En quan a la dotació d'instal·lacions a cada nucli, les que hi ha previstes, amb la intenció de fer-les distintes i peculiars a cada zona, són:

- Sta. Ponça: 2ª fase del Poliesportiu que compren: piscina, fronton i gimnàs.

- Magaluf: hi ha un problema amb els terrenys, però la nostra intenció és dotar aquesta zona amb: Camp de futbol, pistes poliesportives, tennis, squash, piscina.

- Peguera: Acabar totes les coses que ja hi ha.

- Costa de la Calma: Instal·lacions de tennis.

- Costa d'en Blanes: zona verda esportiva.

- V: Dins quin termini estaran fetes?

- Xisco Mulet: Les de Calvià, Magaluf i Peguera abans del 87, les altres encara han de tenir els projectes, perquè fins ara no hi ha hagut cap projecte, la nostra feina ha estat anar fent-los.

- V: Es pretén que aquest Poliesportiu sigui escenari de grans aconsegueixements esportius, quins hi ha en projecte?

- Xisco Mulet: Primer cal remarcar, com ja he fet a altres entrevistes, que no existeix cap tipus de competència amb el Poliesportiu de Palma, cada un

farà una programació particular i intentarà organitzar les millors activitats possibles.

Per començar, es pretén que els equips de basket i voleibol del Costa de Calvià, que militen dins la competició nacional, utilitzin aquestes instal·lacions.

Després, en particular n'Antònia Real, monitora de natació, vol organitzar un equip de natació de Calvià, a rel dels cursets que es venen fent durant l'estiu.

Un dels objectius generals és que totes les escoles, dins les hores lectives, puguin anar al Palau amb un monitor subvencionat per l'Ajuntament.

- V: Això farà que s'hagin de millorar les vies de comunicació cap a Calvià. Com es farà?

- Xisco Mulet: El C.I.M. arreglarà la de Palma-Nova a Calvià, la de Santa ponça es va començar però els resultats no eren bons, així que es va aturar i esperem a solucionar el problema.

- V: S'ha pensat en montar un servei de transport interior per totes les zones del Terme?

- Xisco Mulet: Seria ideal. Però això ja entra a nivell de política de transports i no em toca a jo discutir-la.

- V: Quina utilització tindrà?

- Xisco Mulet: En el pabelló cobert hi ha un escenari, així que, a part de les activitats purament esportives, s'hi podran desenvolupar activitats culturals, musicals, etc.

Hi ha també una sala de conferències i reunions.

A part de tota la gent abans mencionada, també l'utilitzarà la Policia Municipal per practicar l'esport, la defensa personal, etc.

- Qui s'encarregarà del seu manteniment? Qui el dirigirà?

- Xisco Mulet: L'Ajuntament el mantindrà, tenint en compte que tots els poliesportius municipals són deficitaris, al manco intentarem que aquest ho sigui mínimament. Es crearà una direcció esportiva i unes places de gent que se'n cuidi dels serveis de manteniment.

- V: Què es té previst fer a l'exterior?

- Xisco Mulet: Una zona verda. Instal·lacions perquè la gent que no vulgui entrar al Poliesportiu pugui utilitzar: tennis, footing, dues pistes poliesportives i zona verda ajardinada.

També es podran obrir els laterals de la piscina durant l'estiu.

- V: Perquè es fa a Calvià i no a un altre lloc?

- Xisco Mulet: Ha estat molt criticat per la costa perquè pensen que hi ha llocs més poblats, jo crec que un equip que vengui de l'estranger cerca llocs no molt saturats i tant li serà.

Les raons possibles és que Calvià és la "capital" del Terme, fer-lo aquí és donar vida al poble, proporcionar-li una sèrie de millores en tots els aspectes, es tracta també d'un lloc cèntric, a la mateixa distància de totes les zones costeres.

Per acabar, jo voldria afegir que, ja que Calvià tindrà aquestes instal·lacions, els calvianers han de ser els primers en respondre, en utilitzar-les i donar-li vida, encara que crec que el Poliesportiu estarà ben ple cada dia.

(Altra vista dels terrenys)

Des de Veïnats voldríem remarcar la importància que té aquest Palau d'Esports pel poble de Calvià ja que, amb ell, vendran una sèrie de millores pel poble, tant en les comunicacions com pels serveis en general, i som els calvianers els primers que hem de donar exemple en la seva utilització i conservació.

NOTA EXPLICATIVA

Per ajudar-vos a entendre una mica més els planells que publicam, aquí vos especificam el que hi ha o què és cada lloc:

- 1: Façana principal, entrada.
- 2: Vista de darrera.
- 3: Pista poliesportiva: basket, hand-bol, volei-bol, futbol-sala, etc.
- 4: Grades.
- 5: Terrassa.
- 6: Grades piscina.
- 7: Piscina gran.
- 8: Piscina petita o de calenta-ment.
- 9: Àrea de serveis: banys, vestuaris, etc.

La planta baixa consta de les mateixes instal·lacions que es veien des de la planta pis i que corresponen a la numeració abans expressada, afegint-hi això:

- 10: Entrada.
- 11: Àrea de serveis de la pista poliesportiva: banys, vestuaris, etc.
- 12: Escenari.
- 13: Lloc on poden col·locar-se grades extensibles que augmenten la capacitat de la pista.
- 14: Grades pista poliesportiva.
- 15: Grades piscines.
- 16: Àrea de serveis de les piscines: banys, vestuaris, etc.

El que no podem publicar són els planells de l'exterior del poliesportiu, però ja ve explicat que hi ha varies pistes a l'aire lliure, entre elles la de tennin, i un circuit, no massa reglamentari, però que ve condicionat pel terreny, el qual, si vos hi fixau acaba en una espècie de punta conformada per les dues carreteres. A part, aquestes pistes venen complementades per una zona verda i aparcaments.

El que preocupa a l'arquitecte és com col·locar una massa de construcció tan grossa diuns l'espai natural de Calvià, per la qual cosa pretén cuidar molt els materials i les pintures, fent combinacions de colors i dels mencionats materials de construcció (marès de Santanyí, per exemple).

EL PALAU MUNICIPAL D'ESPORTS.

Continuant amb aquest Especial del Palau Municipal d'Esports, vos oferim les característiques redactades per l'Estudi d'Arquitectura i Urbanisme, talment com l'entregaren el dia de la presentació dels plànols.

CARACTERISTIQUES.-

Sobre un solar municipal d'uns 18.000 m², situat a la carretera de Calvià a Capdellà, on es troba l'actual Camp de Futbol, s'ha projectat la construcció del Palau Municipal d'Esports.

El conjunt contempla en les seves instal·lacions exteriors, una zona d'aparcaments d'uns 160 vehicles que serveix també per a les necessitats del camp de futbol, zones ajardinades, dues pistes de tennis, una pista poliesportiva: handbol - futbol sala - basquetbol - voleibol, una altra pista poliesportiva amb tres pistes de voleibol - basquetbol i un circuit pedestre amb cinc carrers.

L'edifici del Palau d'Esports consta de:

Planta semi-soterrani: Zona on es situaran les instal·lacions i infraestructura general del complex, d'uns 300 m².

Planta baixa: Lloc on es troba l'accés al pavelló per un pati previ, a manera d'atri, vestíbul amb recepció i àrea administrativa, un gimnàstic, quatre vestuaris per a equips, un vestuari per a àrbitre, una pista poliesportiva per a handbol - futbol sala - voleibol i grades. L'àrea de natació, formada per dues piscines, una de tipus polivale lent (PFF 1, segons normes de la Reial Federació Espanyola de Natació) de 12'5 x 25 m. i una altra d'ensenyament tipus "C 1", segons les esmentades normes (12'5 x 6 m. amb zona especial per a monitors), a més consta de dos vestuaris (masculí i femení) per a monitors, infermeria, magatzems, vestuari personal, etc. Annex al pavelló esportiu es troba un escenari amb els seus corresponents

magatzems que pot esser usat alternativament com a centre de teatre o altres manifestacions populars. La planta baixa ocupa uns 3.700 m² construïts.

Planta pis: El vestíbul de l'entrada principal es prolonga en planta pis a través de l'escala i de l'espai estructurat a doble altura per formar una zona on es troba un bar i una ampla terrassa. A més s'hi troben tres despatxos administratius i de direcció del complex i una sala de conferències juntes. La superfície d'aquesta planta és d'uns 370 m².

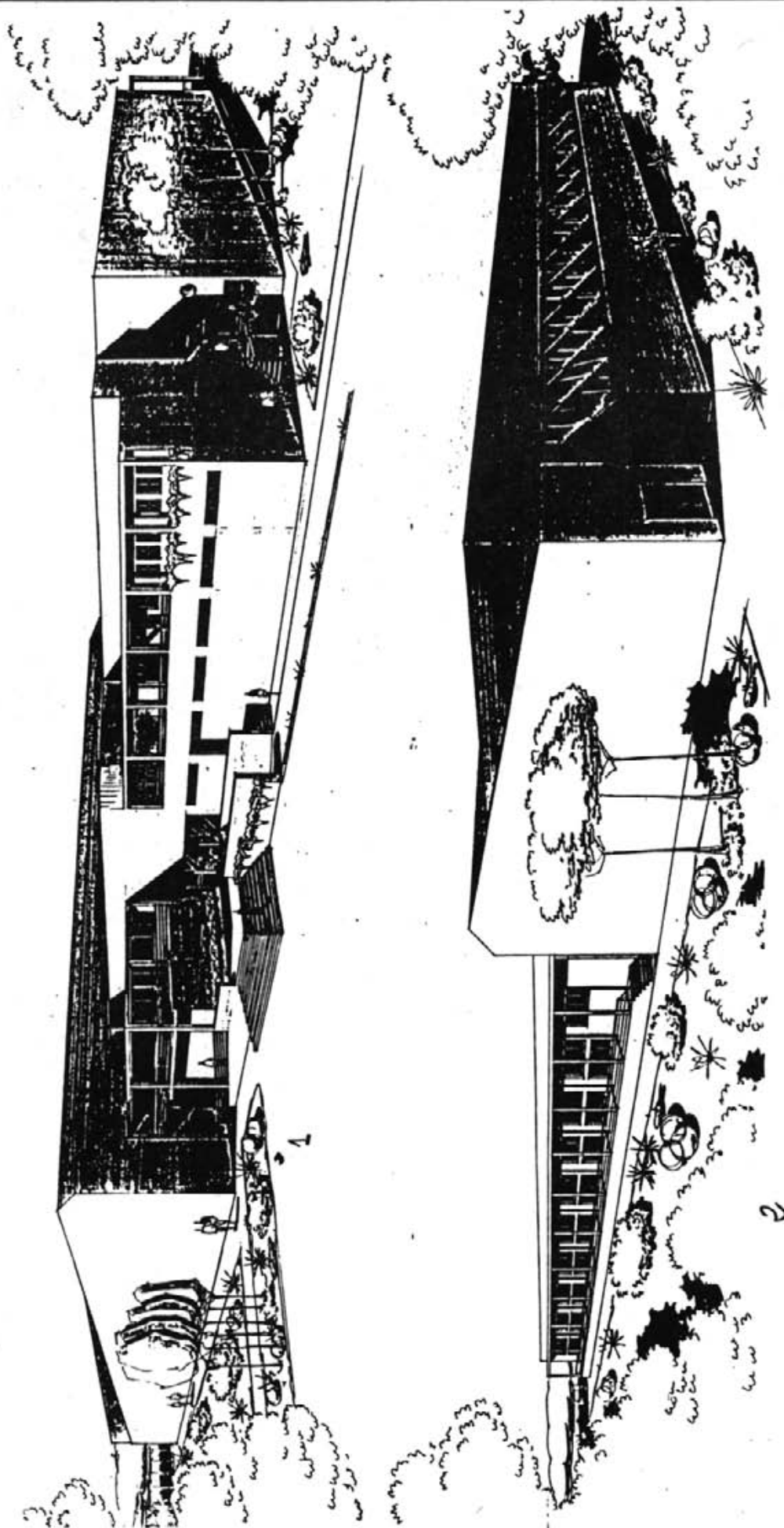
La totalitat del conjunt suposa una superfície edificada aproximada ls 4.400 m². La capacitat d'espectadors a les grades de la piscina coberta és de 260 i de la pista poliesportiva coberta de 500, aproximadament. Mitjançant el sistema de grades plegables situades als fons i el lateral lliure, es poden acomodar unes 2.000 persones.

S'ha tingut en compte en el seu disseny l'eliminació de barreres arquitectòniques per a utilització per minusvàlids.

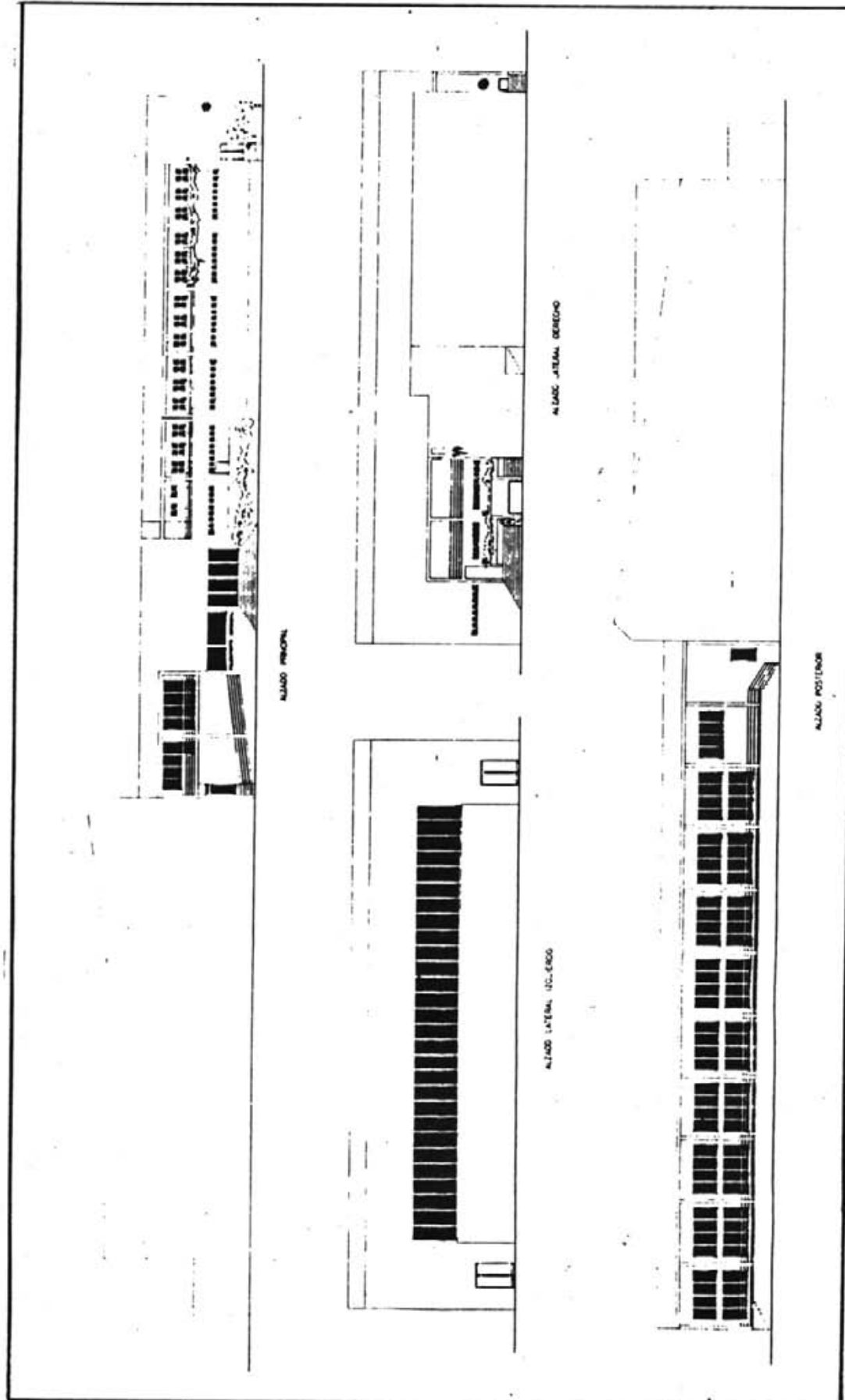
Arquitectònicament el conjunt està concebut com un edifici de caràcter mediterrani, malgrat el seu inevitable volum, amb pèrgoles de formigó que sustentaran tendals de lona. Els colors predominants seran: el blanc i diverses tonalitats de marró i el verd en jardineres penjades a façanes. interiorment tots els recorreguts tenen tornada sense tornar enrera pel mateix camí, incloent-hi les grades, que tenen accés tant per planta baixa en el seu nivell inferior com per planta pis en el seu nivell superior. Aquesta doble circulació de tots els recorreguts dona al conjunt una gran flexibilitat interior d'ús. L'accés principal a través d'una zona amb terrasses, elevada sobre el nivell del carrer 1'40 m., dona una configuració d'accés a pati amb zones ajardinades i bancs.

El pressupost aproximat de l'obra serà d'uns 160.000.000 de pessetes.

"Polispolitu Municipal"

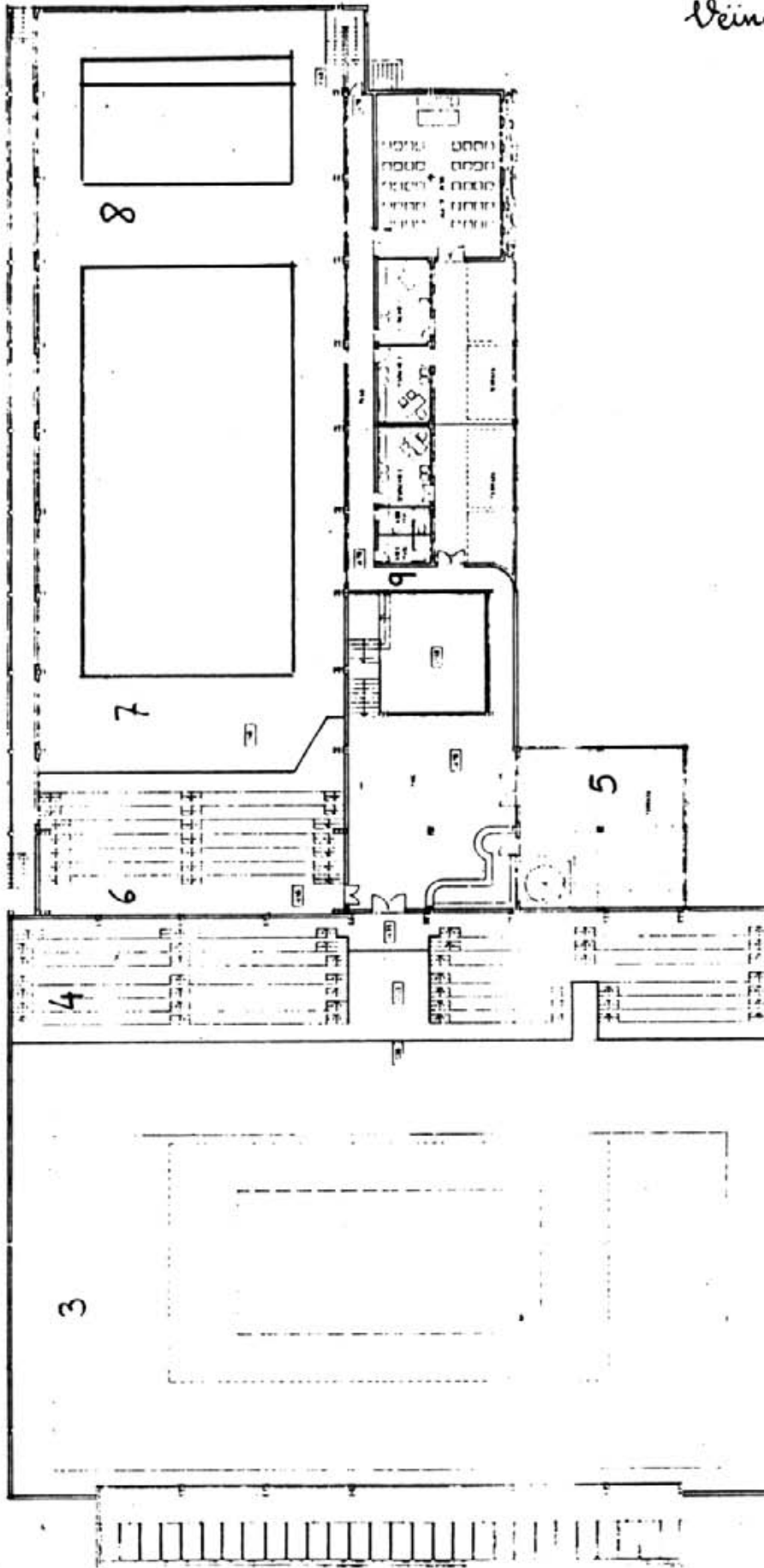

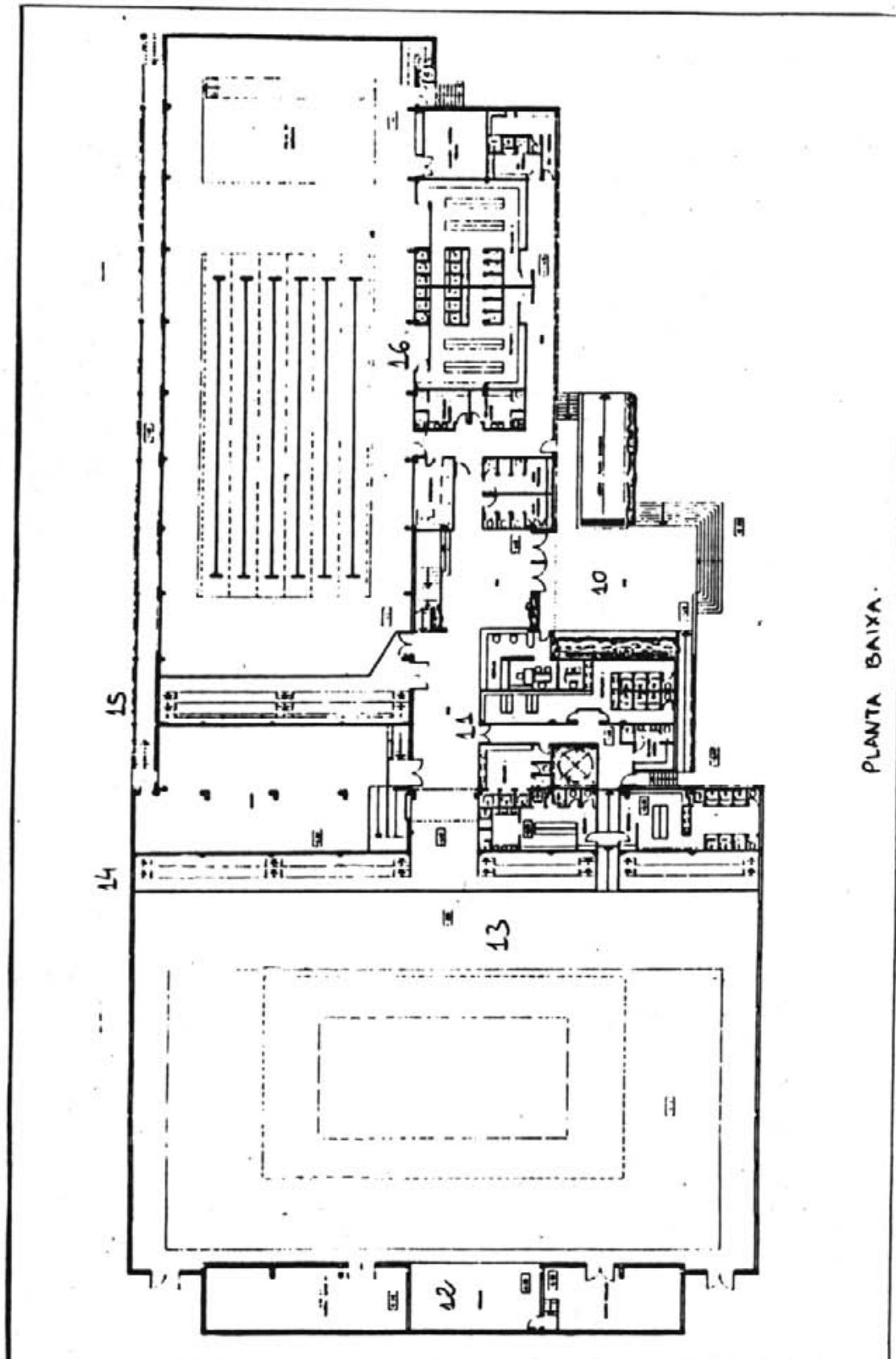
Veinats - 13

Veinats - 14

PLANTA P15

A la nostra vila el llinatge Bujosa (es pronúncia Bujova, o així em sonava a jo), és molt popular, la qual cosa demostra les bones qualitats dels seus portadors. El que ha tengut l'amabilitat d'estar amb jo aquest mes no és altre que En Martí, el mestre Martí Bujosa per mèrits propis.

Ciudadà pel seu carnet d'identitat, però calvianer de naixement, i de cor. Aquí és on passa els moments bons de la setmana.

No recorda haver anat a l'escola, als sis anys feia de pastor a Mofarès, però als nou anys ja feia de manobra amb el seu pare, a l'eixampla de la casa del que més tard seria el seu sogre.

Amb quinze anys se'n va a l'Havana a pescar esponja, on n'hi està tres, torna gràcies a que li envien els passatges de tornada.

Al poc temps porva la sort a França on el seu germà Toni hi tenia un cafè. Ell hi treballa de camarer. Sempre ha esta un bon menjador però no fins en el punt d'agradar-li tant els ous fregits com els que el seu germà Toni li va fregir fins que va dir prou. En menjà vint-i-tres amb vi i pa per fer mulletts. Es va colgar aquell vespre ben cregut que es moria. L'endemà va estar fresc com una rosa.

L'activitat professional la començà després d'aquestes experiències juvenils. Es va posar a fer feina pel seu compte a la construcció.

La seva gran afició són els cotxes, és el seu vici. Abans les camionetes o els camions de pedals, un d'ells li donà un bon retgiró quan li fallaren els frenos i va embestir a un munt de pedres que el feren girar lo damunt davall.

No coforme amb el que l'immediat futur li marcava aquí, se'n va a Sud-Amèrica, al Brasil, a fer-hi feina a escarada amb la construcció. La seva esposa recorda habitar les cases quan encara no estaven referides i ajudar

als picapedrers donant-lis la pasta.

On va posar l'ou, com es diu vulgarment, és a l'Uruguay, un país ric que està cresquent i el qui no té por a la feina hi triunfa. Poc a poc va formant el seu patrimoni, i arrelant allà. Per circumstàncies familiars torna a l'illa a mitjans dels seixanta on continua la seva tasca de mestre d'obres.

(Mestre Martí i la seva dona)

Als seus setanta anys, és un dàmoni de feina, i la seva força no té la mateixa edat. L'altre dia es va carregar un pi de prop de deu arroves (a troços, és clar).

Ha descobert l'ofici d'hortolà, superant en molt a altres que ho han estat durant tota la seva vida.

També els canaris i coloms són companys de la seva vida.

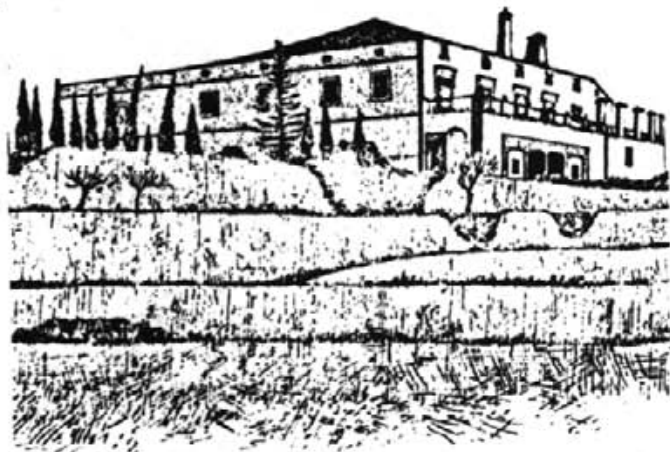
Desembre del 85.

Joan Rubio.

GUIA DE CALVIA (III)

Seguint de Son Boronat cap a Calvià deixarem a l'esquerra l'espectacular Son Roig Vell, dalt del seu turó, irradiant un aire de magestat i domini quasi feudal o si voleu de protecció un poc paternalista, bearniana. Es una possessió molt clàssica i lluminosa, i posaria missions que allà mateix devia haver-hi un talaiot, primera perquè En Victor Guerrero hi va trobar molta ceràmica del temps, i además, perquè és un lloc molt estratègic, dominant el camí cap a la part alta de la vall. Tot plegat, és un lloc ideal per fer-hi una residència tipus Ermitatge d'Orient o com la de Deià, per al turisme de qualitat i amb més ganes de reposar que de marxa.

A la dreta del camí hi tenim Son Roig Nou i un poc més amunt, Sa Roca Llisa, ja dins la Vall Negra, ombrívola

i homida - i per això mateix un bon lloc per cercar esclatassangs i bolets... si l'amo no vos hi aplega.

I ara, a la fi, TACHAAAAAN! arribam a Calvià, la Fulgurant Metròpolis Del Turisme, un dels ajuntaments més rics d'Espanya, (al manco en ingressos per nas d'empadronat). El que passa és que les seves necessitats són proporcionals al nombre total de persones que hi passen més o manco temps, que són moltes més. Trei comptes: D'empadronats som dotze mil (dades de 1980), però llavors tenim més de trenta-cinc mil llits a hotels, més de trenta mil a apartaments, xaletes i "casitas de aperos", que ben sovint solen tenir piscina i camp de tennis, ben igual que les "casitas de UMerós". En canvi, les "casetes de PSMerós" solen ser barraquetes de figueral amb energia solar i gràcies. (Vatualmon, ja me n'he anat per les bardisses!). Vull dir que tot plegat tenim devers vuitanta mil llits en tot el terme, o sia que els dotze mil residents podríem canviar de llit casi set vegades cada any. Allò que passa és que les nostres dones no ens lleven l'ull de damunt, i així mos va, que ni mengem ni mos deixen menjar.

Pel que fa als comptes municipals, trobam que dels 80.000 llits n'hi ha 60.000 que sols s'umplen en l'estiu, de manera que multipliquen per 5 la població i això no hi ha pressupost que ho aguantí. Per acabar-ho de fotre, l'aviram turístic que s'allotja per aquí no és exactament de primera, sino més aviat xum-xum, renovar i grollerot, que embruta molt més que el d'altres bandes (amb l'entusiasta col.laboració dels nadius, que onsevuia fan una berenada deixen un jaciment per als arqueòlegs del futur). I és curiós com els guiris s'agrupen per redols: Palma Nova i Magaluf són colònies angleses, mentre que Peguera és germànica, Portals hol.landès, i així.

Bé, però tornant al poble, resulta que no podem brevejar gaire, perquè aquesta riquesa del turisme, que tan cara estam pagant per no haver-nos sabut aturar a temps (com el set i mig) és molt recent: no arriba atrenta anys, i això es reflecteix en la manca de monu-

ments històrics que un passi gust de mostrar als visitants (que són un escaló per damunt dels turistes, en l'escala de l'evolució). Ni esglessiarres barroques ni cap castellot gòtic, però en canvi tenim - i sembla que hem tengut sempre - un altre tipus de monuments més pràctics i agradosos de mirar: unes fadrinetes - i bastantes casadetes - de pinyol vermell i si no ho creis, escolta aquesta glosa:

A Andraitx i a Calvià
ses aigos fresques son poques
perque hi ha unes al.lotes
que els ulls fan espirejar.

Dé, i ara segurament qualcú ja deu estar tot remolest perquè encara no he parlat de l'església, que així mateix és ben grandota, i además molt característica, amb ses dues torres coronades amb aquelles cúpules a les que just falta el plomall com per parèixer cascs de soldats d'opereta, però abans de parlar-ne vull esmentar la Capelleta dels Dolors, que voltros direu tot lo que vulgueu però a mi m'emociona més que no aquell casalot grandios i fred que és la parròquia; trob que té més calor humana, què voleu que vos digui? La trobaieu tot d'una que entram al poble venint de Valldurgent, mig tapada per una vellísina eura. Des del punt de vista arquitectònic té més o manco el mateix valor que

una barraca de roter, perquè just fa tres metres, i té una bóveda gòtica amb l'escut del patrocinador a la pedra clau (no he pogut aclarir de quin llinatge és perquè està tot tapat per capes i capes de calç) però aquí on la veis, Sa Capelleta és del segle XV, i fou construïda per allotjar-hi la Mare de Déu de Portals. Però aquesta sembla ser una imatge bastant temperamental i amb idèes pròpies, com veurem més envant, i cada cert temps "solia descomparèixer misteriosament per tornar a la seva cova ran del mar". Això ho conta l'Arxiduc, que es solia creure tot allò que li engirgola ven (Si m'arriba a topar a mi o a qualche altre guia passota, Die Balearen hauria estat massa!).

Per part meua, pens que qualche pescador la se'n devia dur davall el braç els vespres, convingut de que el "mana" o influència benèfica de la imatge li feria agafar millors pescades. A la fi, els Jurats de la Vila, per estalviar-se mal-de-caps, comanaren una Pietà, que no tenia tanta passegera.

Davant aquesta capelleta s'hi solia passar un rosari col·lectiu cada tercer diumenge de Setembre, en commemoració dels Dolors de Maria, i pels Dijous Sant la processó s'hi atura una estoneta. I els nins que han de fer la primera comunió s'arreglen allà abans de partir tots plegats cap a l'església entre rregitina de càmeres, rum-rum de videos i tota una silenciosa tempesta de llàmpecs dels flashos.

I quan la comitiva, olorosa de colònia i after-shave, s'allunya cap a la parroquia i arriba a esvair-se el cor de "questademooona, queguaaaapo, ja t'has despendinada!; mira que ets esburbat, ja nas romput es ciri!..." la Mare de Déu es queda altra vegada tota sola i tranquil·la dins la seva minúcula esglesiona. I aleshores, n'estic segur, deu riure per ella mateixa, sacsant el cap, i dient-li al fill, que quan no miren ja no fa el mort: "T'has fixat, Jesús, què poc ha canviat la gent d'enllà que tu i jo anàvem pel mon? Te'n recordes de quan rerem el teu Bar-Mitzvah a la sinagoga de Nazareth? La tia Bel duia un pentinat... I els dos xerren fluixet, riguent-se'n, com prensius, de les petites vanitats de la genteta.

Pere Morey Servera

- No tu em passes amb cançons, no et vols casar amb jo.

Es part del diàleg de l'al.lota al seu "novio".

- Em vols entretenir li afageig.

Però com li pot contestar ell, si du, ella, tota la raó.

Però perquè no es posa a cercar pis? I es toparà amb les dificultats de veres, i tot d'una em comprendrà.

L'altre dia, llegint el diari, en vaig seleccionar tres, un, quan hi vaig passar per davant, ja el vaig esborrar, el portal feia pudor de pixat. Els altres dos els vaig visitar. No entenc com uns genis, uns creadors nets es perden dins la multitud, ho dic perquè el que posava el diari amb el que vaig veure, no tenia punt de semblança. Si, si, "pisito bien orientado" un nord sens dubtes, "tres habitaciones dobles" un damunt l'altre a lo millor, "precio interesante" pel llogater.

L'experiència del diari ja m'havia decepcionat massa pocs. Em vaig tirar al carrer, a mirar els balcons i finestres, amb el perill de trepitjar els excrements dels cans per localitzar els "se alquiler". No vos cregueu que m'endugués cap sorpresa, el que millor estava, era un piset amoblat amb molt de gust, però crec que ja l'habitaven una nombrosa família de rates que deixaven les seves senyes als peus dels mobles.

Amb tot això, que m'ho havia de beure jo totsol, anava cabilant i més cabilant el que havia de dir-li a la meva al.lota perquè em cregués, i ja veia les seves llàgrimes i la total abstinència de tot, durant l'horabaixa.

No em quedaven molts camins, cap d'ells fàcil: o deixar definitivament el tema i rompre el compromís, cosa gens aconsellable degut al caràcter de la nina. O fer feines a les hores

de descans de la feina per poder obtenir els doblers necessaris per poder pagar el pis adequat per la meva futura.

Estava clar que ja no s'adreja cap ametla, per tant no trobaria el pis ample, per estrenar i a una zona residencial, per quatre pessetes.

Li vaig plantejar les dues solucions a la meva al.lota i, evidentment, va escollir la segona. O sigui, estàvem d'acord, jo feia més feina perquè la cosa estigués al nivell nostre. Únicament afagíem una cosa incògnita, quina feina seria aquesta que em permetés sortir de la mediocritat.

Bé, al cap de poc temps vaig trobar una feina adequada, que ens permeté llogar un bon pis, que esn va permetre casar-nos i gaudir d'ella (de la casa).

Ara, ella (la meva senyora) està una mica més grassa i jo una mica més prim.

En Pere de sa Cullera

ATENCIÓ TOTS ELS NINS!!!

EL DIA 4 DE GENER A LES 11 HORES DEL MATI, ACTUARAN AL SALÓ PARROQUIAL ELS FAMOSOS PELLASOS: "GABY, FOFITO i RODY".

Aquesta actuació està subvencionada per l'Ajuntament de Calvià, per tant, l'entrada serà gratuïta per a tothom.

UOS
D
F
S
-
J
A
M

B
O
N
H
E
S
S
-
H
E
S
S
-
H
E
S
S

AGRAÏMENT

Segur que moltes de vegades, alguna persona ha pensat que aquesta Revista és fruit de la locura de dues persones, però estam en condicions de demostrar que la locura és col·lectiva.

Aquestes persones que relacionam a continuació són totes les que han fet a Veïnats, amb les seva ajuda o els seus articles, però d'una forma o altra, han estat presents dins la vida de la Revista i, per això, mencionant-los, les volem retre un petit homenatge. N'hi ha més de cent, segur que hi trobau gent coneguda, poc coneguda o gens coneguda. Però el que sí és ben cert, és que el seu nom vos farà cercar dins la vostra memòria primer i dins la prestatgeria després, aquell article firmat per "fulanet" que tant vos va agradar.

Gràcies, amics, per les vostres desinteresades ajudes.

Ens agradaria començar, a aquests que figuren com a Coordinadors cada mes, En Pep i En Manolo, fent una agraïment, per ventura més efusiu a aquell grupet de gent que va iniciar l'aventura de Veïnats i, en especial, a tres persones: Na Carme, Na Xisca i En Joan Vidal, per la seva paciència, ajuda i col·laboració total durant aquests tres anys. Aquell famós grupet estava conformat per: Antoni Pallicer, Nati Pallicer, Joan Juan, Manel Domènech, Pep Suárez, a més dels mencionats abans. Després, i de forma immediata s'hi afagiren: Joan Rubio, Miquel Herrera, Antònia Barceló, Joan Lladó, Magui. I ja posteriorment, la relació llarga: Miquel Seguí, Antònia Colomar, Francesca Amengual, Magdalena Ballesster, Aina Ballesster, Catalina Ballesster, Antònia Mas, Carme Canet, Joan Lluís Pallicer, Damià Amengual, Xisco Mulet, Mateu Amengual, Manuel Barajas, Pere Besora, Catalina Ferrer, Antònia i Magdalena Vidal, Diana Hernando, Joan Venys, Maria Oliver, Juan Jiménez, Antònia Pallicer, el Col·lectiu Pepino, la Penya Conservadora de Calvià, Cristóbal Vilchez, Lleonard Muntaner, Luisa Moreno, Marisa García, Antònia

Ramón, Llanos García, Mercedes Carrillo, Julia Adrio, Antonia Triguero, Mª A. Sanmartín, Rosario Fuentes, Rafel Xamena, Jordi Amengual, Antònia Vicens, Mª Dolors Cortey, Mª Dolores de Burgos, Ana Luisa Coll, Nuria Garriga, Antoni Muñoz, Cecília Plasencia, Julià Vicens, Mª Eugènia Simó, Joan Pericàs, M^a del Mar Venys, Joana M^a LaIglesia, Pere Cantarero, Antoni Alzamora, Margalida Sotomayor, Eva Mª López, Pilar Muñoz, Mercedes Muñoz, Juan Ant^o Castell, Antonio Tellez, Francesc Casamitjana, Pere Morey, Rosalina, etc.

SANTA NIT F. GRUBER AUSTRIA

San - ta nit! Pla - ci - da nit! Els pas - tors
han sen - tit l'al - le - lu - i - à que els ún - gels can - tant
en el món han es - tat es - cam - pant. El Me - ssi - es és
nat. Me - ssi - es és

Continuació del darrer número.

oooOooo

Tot el trispol està ple de catifes, les parets estan folrades amb paper de colorins de dalt fins a baix, fent dibuixos d'homes amb jacs vermells colcant a cavall rodejats d'una gossada... moltíssims de miralls i quadres, uns sofanarros i butacotes grandioses, tots encoixinats, hi ha una música que no se sap d'on surt, l'aire és fresquet, tot fa olor de net, hi ha gerros amb flors, entra el sol pels finestrals... i la gent no és com noltros al poble: són rossos, molts tenen els ulls blaus, van vestits amb calçons curts i camies de colorins... hi ha redols de nins que juguen entorn de màquines amb pantalles; una home de cabells negres, vestit amb l'uniforme dels soldats de la Murada, du una safata plena de tassons amb begudes i - yummm! - gelats a una taula entorn de la que hi seu una família de rossos, la mare té uns cabells llarguíssims que li arriben fins a la cintura, la filla juga amb una pepeta, i el fill -mecatxondena!- té un cotxe de carreres que camina totsol, amb una radieta que du en la mà el fa anar allà on vol, ara mateix dóna voltes entorn d'un cossiòl on hi ha una palmera. No sé qui és aquesta gent, però ara que hi pens, deuen ser els "turistes", dels que els meus pares de vegades parlen. Pel que he sentit, es tracta d'una tropa que comanda molt, i sempre s'ha de fer el que ells diuen; n'hi ha de dolents, que sempre esqueinen i demanen les coses amb mals modos, i si qualcun d'ells s'enfada amb un dels nostros, ja ha begut oli: llavors ja no el deixen anar més a la Murada i l'envien a fer feina al camp, on els pega el sol, es banyen quan plou, hi ha mosques i formigues i aranyes i tots casta d'animalons emprenyatus; és per això que ningú vol anar-hi, i just hi treballen els expulsats de la Murada.

Crec que si me veuen per aquí els d'uniforme em treuran a potades, així que aniré alerta... ara, aquell ja ha deixat les begudes i se n'ha tornat, pegaré una fua fins als vidres... ai, ai que em moriré, què és això? No he vist res mai que fos més bell: com unes estovalles blaves i grandíssimes, que arriben fins a l'entrellum, és com si el cel es doblegàs allà enfora i tornàs enrera cap a noltros, pareix una cosa viva que es belluga i alena i la llum s'hi reflecteix, té clapes d'ombra abaix dels quatre nigulets que hi ha penjats al cel; justa davall del sol n'hi ha un altre de més gros, tot un redol d'emblavins que tremolen, com si riguessin; per damunt hi rellisquen com a unes papallones grosses amb les ales acopades, n'hi ha de blanques i de colors; veig homes i dones drets damunt posts amb un pal al que hi ha fermat un triangle (ho vaig aprendre a dir ahir a l'escola) de tela de colorins; abaix dels hotels hi ha com una banda molt ample d'arena rossa, plena de paraigues de colorins i gent ajaçada casi nua; molts de nins fan clots i castelletts a devora el mantell blau, altre juguen a prop de la vorera, allà on les rues es trenquen i fan una sabonera blanca, (deu ser un sabó xerequet perquè no dura gaire estona)... aquesta és bona! Resulta que tota aquella estesa blava és aigua, i la gent hi entra i surt, i s'hi mou d'una banda a l'altra movent els braços.. tots semblen xalar moltíssim, xisclen d'excitació i alegria com les valzies, o com noltros quan jugam al pati de l'Escola... si no fos pel color tan lau i rioler i per lo contents que estan tots, pensaria que això d'aquí davant és la mar. Ai! Què ha estat això que m'ha tocat el peu? Ah, és el cotxet del nin ros. Home, ara que s'acosta puc aprofitar per demanar-li si ell ho sap:

- Ep, amic, saps si això és la mar? (per mi no m'entén) La Mer... Das Meer... The Sea?

- Yes, that is the sea, you stupid native, and give me back my car!

Bé, ja he aclarit que això sí que és la mar, però aquest boig no tenia motiu per enfadar-se just perquè el otxe m'havia quedat entre els peus, m'ha dit "estupid nadiu" i tot, aquest turista de merda... ara li fotria dues paperines, però això aramaria un enrenou i llavors m'aplegaran i ja estarà, s'haurà acabat el desenfia... bé, allò. Ara he de baixar fins la mar: jo la vull tocar amb les mans. Això és sort, aquí hi ha un tovallola, me la posaré per damunt i no serà tan coneixedor que jo som un... "nadiu".

Ja som abaix, a la "plage/beach/strand", com diuen els rétois i les fletxes que he anat seguint. Els peus se m'afiquen dins l'arena calenta, l'aire fa una oloreta més bona... i quan les ones se rompen pareix que la mar fa un etxem... ja hi som devora, m'hauré de llevar la roba molt aviat, si no vull que em coneguin, també per aquí hi ha gent morena amb mariol.los que posen "Hotel Ot", i que adesen les lloques i llaunes que els turistes han tirat, o els serveixen begudes, els adrecen les ombrelles... Ara, ja està! I ara, dins l'aigua... uei, que fresqueta, em fa pessigolles pel ventre, oh, em surt es pipí, m'acalaré, que no se n'adoni ningú... ara vé una ona, tota coronada d'escuma, em fa com a por... Uuuuc, gluc gluc! A-cof-cof-cof!... EEEK, és d'allò més amarg, què salada! No serà que la mar s'han enfadat amb mi perquè hi he entrat sient nadiu i m'ha castigat? O potser sia perquè hi he pixat a dedins... res, tots aquests al.lots hi juguen, i jo també ho he de provar. Urrriiii, què divertit! Mai m'ho havia passat tan bé... no, i ja casi sé nedar i tot! Què m'agrada alçar sabonera, pareix que estic enrevoltat de sífó!.

No sé quant de temps ha passat, ja casi no hi ha ningú a la platja. Jo em quedaria aquí tot el dia, però estic en perill i no voldria que m'hi enganxassin, que llavors seria ferest, perquè si ens conten una mentida tan grossa a tots el snins, i fan programes aposta per la tele, tot per fer-nos por a la mar, deu esser que la tenen molt gelosa; la deuen voler guardar per als turistes, però no puc consentir que ens tinguin enganats d'aquesta manera: al manco un tros de vorera podria ser per noltros, què punyetes! Ara he de recobrar la roba i la cantimplora, les embolicaré amb la tovallola, com que aquí sols van vestits els del poble, si vaig mig nu ningú es fixarà en mi.

Uf, quina aventura! Estic contentísim de tornar a ser a ca nostra, quatre o cinc vegades m'ha vengut d'allò més just que em trobassin, i he hagut d'esperar a que es fés fosc per poder travessar altra vegada el camp que hi ha entre la Murada i les filferrades, però ho ha pagat: ha estat la peripècia més emocionant que he passat mai. I sobre tot, he descobert la veritat. Demà mateix ho contaré als companys a l'escola, aprofitaré a mitjan dematí, quan la mestra se'n va a prendre el cafè i en eixa un de noltros encarregat d'apuntar a la pissarra els que fan gatzara. I llavors, quan serem tots els que ho sabrem, armarem una expedició per dins el torrentó que, segons vaig veure, és el camí més curt fins a la mar, Hauré de passar una estona per dins aquella canonada tan grandota i fosca, però així serà més "emoci" i els covards es quedaran enrera.

oooOooo

Ahir va ser l'Assumpta, i ara que me'n record, ahir va fer un any de la meva eixida a la mar. Encara no me'n puc avenir que tan petit tengués tant de coratge, perquè no me direu que per a un menut de set anys no fos un bon tràngol.

De tota manera, el moment pitjor fou al sendemà a l'escola, quan jo els ho estava contant als companys, que m'escoltaven tots bocabadats i amb un

pam d'orelles, i la mestra vengué quan jo ja acabava i els deia que la mar era una gran amiga, i que tot això de que fos una bruixa dolenta era una enganyifa dels grans. La dona es va posar blanca, em donà un esplet de bufetades, cridant-me que estava boig, dient-lis als companys que no em fecin cas, que m'havia pegat un cop de sol i havia enfollit, que era un mentider - ELLA m'ho deia a MI, vos donau compte? - llavors em portà al director, aquest avisà als meus pares... amb una paraula, es va armar un bon merder. I al sendemà haguérem de prendre els atapins a la correquita, els carregàrem a un camió, amb tot de policies que no ens deixaven xerrar amb ningú, com si tenguéssim una malaltia encomanadissa - empestats, deia mon pare - i partírem cap terra endins. Passàrem unes altre filferrades i allà començava el Camp. Ens deixaren a una caseta baixa, de color de pa torrat, a on sols hi viuríem noltros. Ma mare plorava tot el temps, dient que el sol i la serena la ferien tornar morena, que es feria malbé les mans... mon pare no em pegà més que una closcada, i encara fluixeta, més que res perquè el plorinyeu de ma mare el degué posar nerviós.

Vàrem passar unes setmanes molt dolentes, tot i que els veïnats ens ajudaren tot quan pogueren, a arreglar la casa i el molí de treure aigua, ens ensenyaren a sembrar i a cuidar els animals, i tot això. Jo he de caminar casi mitja hora per anar a l'escola, però allà no hem d'estudiar idiomes.

sinó maneres de conrear el camp, cuidar el bestiar i tot això, no jugam al pati, sinó a un camp ben gran, hi ha molt de lloc, ro cal anar alerta als cotxes, podem agafar fruita dels arbres...

Ma mare estava molt esquitarella, sempre estava cansada i cridava perquè hi havia pols dins la casa o perquè li haviem et potades de fang al menjador, o perquè les mosques la treien de solc; mon pare sempre tenia mal d'esquena de tant de feinejar a l'hort, jo estava avorrit perquè no tenim televisió, però al cap d'un parell de mesos els crits i closcades anaren mancabant, i ara sols m'arriben quan en faig qualcuna de grossa - la darrera vegada, quan vaig rompre un càntir d'una pilotada - però veig als meus pares més contents, o al manco, aconhortats; tot el dia cantussegen mentre fan feina al camp o a la cuina, a mon pare li han regalat una guitarra vella i a ma mare un pastor li ha fet un fabiol, després de sopar sonen, asseguts davall l'emparrat; si fa mal temps jo llegeix en veu alta qualche llibre que he manllevat a la biblioteca de l'escola, mentre mon pare talla figures de fusta o ma mare cus vestidets per a les pepes vestides de pagesa mallorquina que du un marxando que llavors les ven a les tendes de souvenirs, i és que anam molt curts de doblers - per paga els preus de l'hortalissa i la fruita els fixa la Grosse Einkaufs Zentrale dels hotels - sort que tenim porcs, aviram i fins i tot una cabra que nom Bruneta i jo ja la sé munyir, què vos pensau? Casi sempre duim la mateixa roba, i una mica molt apedaçada, però no mos sap greu. Jo li he d'ajudar a ma mare a rentar i escurar, perquè tampoc tenim màquines, però hem après a dur poca roba i a menjar tots dins el mateix plat, i així du manco feina. Per escalfar-nos feim foc a la foganya, i m'agrada moltíssim: ara ja he assolit que mon pare me deixi cuidar-me'n jo d'encendre i servir el foc.

Ahir vaig saber que els meus pares ja m'havien perdonat l'endemera que ls vaig fer al fer-los expulsar de l'hotel per mor de la meva indiscrecció a l'escola: els vaig sentir que xerraven dins el llit. Jo venia de pixar a la bassa perquè no hi havia pensat abans de colgar-me, i quan tornava els vaig sentir que deien:

- Sí, ara hem de fer molta més feina i no tenim doblers, però al manco

no hem d'estar tot el dia besant-li el cul a la gent, uimesié, uimadam, yessir... Au, a prendre pel sac tots els turistes!

- I és que tan mateix val més ser cap de conill que coa de lleó.

oooOooo

Com que avui és la festa del poble hem anat a fer el pancaritat a l'ermita, ara que encara podem, perquè la mossegada de la pedrera és de cada pic més fonda i aviat s'haurà menjat fins i tot la part de la muntanyola per on passa el camí que du fins a l'esglesiona, i és que encara volen construir més i més hotels, i per això calen més i més pedres.

Des de dalt del turó he vist llambregar la mar allà enfora; m'ha fet molta de pena pensar que potser mai més la veuré d'aprop. Però jo ja ho tenc pensat: quan sia més gran agafaré barrobins de la pedrera i obriré un esvoranc a la Gran Murada d'Hotels. I aleshores podré mostrar la mar a tots els companys de l'escola, a tota la gent del poble, a tots els illencs que estan empresonats per la Gran Murada.

I la Mar tornarà a ser nostra per a sempre.

Portals. Darrer diumenge d'Agost, 1.985.

(A la platja, uns francesos es queixaven de que els diumenges la platja estava plena de nadius "emmerdants").

EL PAJARO CARPINTERO

Erase una vez en un lejano país que vivía un pájaro carpintero.

Vivía en un tronco bastante alto, también vivía un leñador que intentaba matar el pájaro carpintero. Un día al atardecer el leñador salió en busca del pájaro carpintero. El leñador no le encontraba, y se subió a una cima de la montaña.

De allá arriba se veía todo menos en un sitio que era el monte Santana que estaba repleto de árboles secos.

Era de noche y el leñador se fue a dormir. Una niña que se llamaba Elisabeth fue al bosque y se encontró con el pájaro carpintero. La niña le dijo al pájaro:

- Oye, tú eres el pájaro que quiere matar el leñador?

- Sí.

- Pues te tengo que capturar.

- Grua, grua.

- Socorro.

Elisabeth perdió al pájaro carpintero y se fue a su casa, el cartero trajo una carta al pájaro carpintero. La carta le decía que había ganado la poesía y ganaría un viaje a China. El leñador y la hija vivieron muy felices sin el pájaro carpintero.

Juan Ant^o Castell.

TINGUEM TOTS UN BON NADAL!

SIEM TOTS MES MALLORQUINS
LES LLUITES SOCIALS.

No sempre els mallorquins hem tengut el seny i el pacifisme que ens caracteritza. Algun temps varem esser un poble conflictiu, que, a troncades va acceptar ser pacífic.

L'any 1391 es va produir un d'aquest actes que ens atestigüen el que hem dit: l'assalt al Call Jueu.

A Ciutat sembla que s'administraven malament els doblers, i això ho patien els pagesos i els menestrals de Ciutat. Aquest fet rebentà pel Agots de 1391 en que els pagesos entraren a Ciutat per atacar als nobles. Aquests saberen desviar les furies dels pagesos cap als jueus, que es dedicaven a deixar doblers a interessos elevats, i que havien estat atacats a València i a Barcelona per les classes populars. Els mallorquins matàren 300 jueus. Tot això acabà amb l'intervenció reial i la mort dels responsables de la rebel·lió. Els problemes dels pagesos no foren resolts.

Els jueus, es convertiren massivament al cristianisme per no sufrir més represió. L'any 1435 es convertiren tots els que faltaven. Els jueus conversos foren nomenats "xuetes". Però els problemes no acabaren amb la conversió. Podem dir que quasi han arribat als nostres dies. La població jueva fou augmentada amb la venguda s'arribada d'uns 150 jueus de Portugal i d'altres del Nord d'Àfrica.

LES BANDERIES

Un altre aspecte d'aquestes lluites foren les banderies: un fenomen típicament mediterrani, com ara mateix es dona a Sicília. Les banderies eren lluites fins a la mort entre bans, o famílies diferents, que podien durar segles. L'honor trencat i la venjança subsegüent

i així sense acabar mai. Però aquestes lluites no es donaven sols a Ciutat, sino també als pobles. De les més famoses són les d'Espanyols contra Armadams.

El següent aspecte de les lluites socials, per la seva importància serà tractat un altre dia. Es l'aixecament forà.

PEP RUBIO

SEAMOS TODOS MAS MALLORQUINES

LAS LUCHAS SOCIALES

No siempre hemos tenido los mallorquines el sentido común y el pacifismo que nos caracteriza. Hubo un tiempo en que fuimos un pueblo conflictivo, que, a garrotazos aceptamos ser pacíficos

El año 1391 se produjo uno de estos actos que atestiguan lo que hemos dicho: el asalto al "Call" judío.

Parece ser que en Ciutat se administraban malamente los dineros, y lo padecían los campesinos y los artesanos de Ciutat.

Esto estalló por Agosto de 1391 en que los campesinos entraron en Ciutat para atacar a los nobles. Estos supieron desviar las iras de los campesinos hacia los judíos, que se dedicaban a prestar dinero con intereses elevados, y que ya habían sido atacados en Valencia y en Barcelona por las clases populares. Los mallorquines mataron 300 judíos. Todo acabó con la intervención real y la muerte de los responsables de la rebelión. Los problemas de los campesinos no fueron resueltos.

Los judíos se convirtieron masivamente al cristianismo para no sufrir más represiones. El año 1435 se convirtió el resto. Los judíos conversos fueron llamados "xuetes". Pero los problemas no se acabaron con la conversión. Podemos

decir que casi han llegado a nuestro días. La población judía aumentó con la llegada de unos 150 judíos de Portugal y otros del norte de Africa.

LAS BANDERIAS

Otro aspecto de estas luchas fueron las banderías: un fenómeno típicamente mediterráneo, como ahora mismo se da en Sicilia. Las banderías eran luchas a muerte entre bandos, o familias diferentes, que podían durar siglos. El honor mancillado y la subsiguiente venganza y así hasta nunca acabar. Estas luchas no se daban solamente en Ciutat, sino que también en los pueblos. De las más famosas son las de los Espanyols contra los Armadams.

El siguiente aspecto de las luchas sociales, por su importancia se tratará otro día. Es el alzamiento foráneo.

JOSE RUBIO

NOVA CORRESPONSALIA

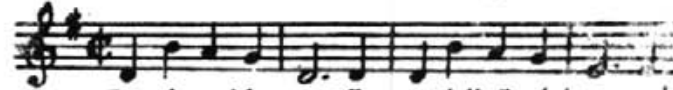
Tots els nostres lectors saben que un dels nostres interessos és oferir, a part de les informacions locals, totes aquelles notícies de caire internacional o nacional que puguin esser interessants per a la gent de Calvià.

Per això, i com a primícia dins totes les Revistes de la Premsa Forana, hem aconseguit un nou corresponsal devers el Centre d'Europa, per la zona de Rumania, que serà el qui ens remetrà totes aquelles informacions que puguin estar relacionades amb això que es denomina "la ciència obscura". Sembla esser que és un Comte i s'ha ofert per venir a passar una estada entre nosaltres durant l'any vinent. Per aquest motiu, cerca una vivenda instal·lada a un lloc tranquil, a poder ser enfora de l'edifici que hi ha vora l'Ajuntament, preferentment pels acaballs del C/. Es Pontet, així cque si qualcú té res venal, li agraïrem qus ho comunicui.

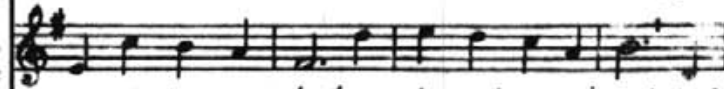
Acompanyam la informació amb la seva fotografia.

EL TRINEU

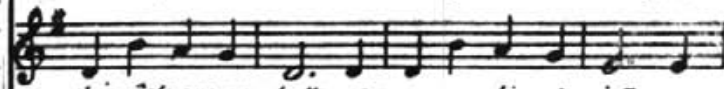
Molt joiosament

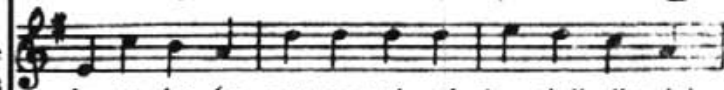
1. Per damunt la neu, lleu-ger dalt d'un tri-neu, pels
2. Tot cobert de neu lle-ua del nos-tre cor, per

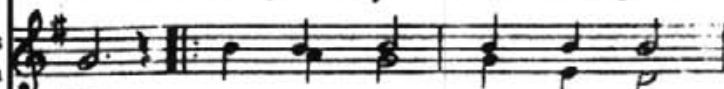
camp cor-ro ra-bent, a-le-gre i som-ri-ent; fent
xò tots junts can-tem la canço del tri-neu, i

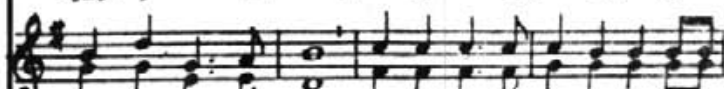
dringant cas-ca-bells, com ar-gen-tins jo-ells, res
vo-li lai-lu-sió amb a-ques-ta can-ço i ai-

bo no tro-ba-reu com vi-at-jar dalt d'un tri-
xi de molt bon grat sa-fer-mi la nos-tra-mis-

-neu. } Ding, dang, dong! Ding, dang, dong!
-tal. }

dringueu sens pa-rar, i en la nit d'a-quest Nadal corre-

-rem tots al Por-tal. -rem tots al Por-tal.

Aquest pic parlarem de la carn. Aquest aliment que com tot ha sofert les avantatges i inconvenients de la moda.

El tenir doblers duu a consumir més carn que la que és racomenable. El tipus de carn més corrents són: vadella, porc, xot, aus, conill, vísceres i embutits, i caça.

El valor nutritiu de les carns és el seu alt contingut en proteïnes de la millor qualitat, també en la seva riquesa en vitamines del grup B, i pel seu aport de ferro.

El contingut de greix depen del tipus de carn i del grau d'engreixament del animal, el més alt correspon al porc i el més baix al cavall.

Generalitzant podem dir que a igualtat de part comestible, totes les carns tenen el mateix valor nutritiu, però si observem més atentament, veim diferències vitamíniques. Per exemple: el fetge és una bona font de ferro, vitamina A i C. Les carns vermelles tenen més ferro que les blanques...

Des del punt de vista de la digestibilitat, les carns que se digereixen en un 95%, quasi no deixen residuos, per tant un règim crònic és astringent, un consum abusiu de carn és acidificant. Per això és molt interessant acompanyar les carns amb guarnicions de verdures i consumir llet o productes derivats.

Les quantitats racomenades de carn se poden fer en base de 10 grams per cada any d'edat, durant el període de creixement i adolescència, però arribats a adults no és bo passar-se de 100 a 200 grs. La freqüència de consum pot oscilar sobre tres pics a la setmana, i recordem que hia ha molts d'altres substituïts de la carn i que el prescindir d'ella no és estar mal alimentat.

Les dones solem classificar la carn en vermelles i blanques. Les primeres solen tenir més contingut de grassa, les segones inclouen les carns d'aus i solen donar-se a nins, vells i malalts.

Tots els bocins de carn que procedeixen d'un mateix animal tenen la mateixa qualitat. Però segons com se vagi a cuinar la carn se tallarà.

La categoria o classe serveix per denominar els diferents troços de carn

d'un animal segons la regió d'on sigui. És per això que hi ha carn de 1ª, 2ª i 3ª.

INDEX DE QUALITAT de les carns:

1ª qualitat:

Múscul: ferme, sucós i amb greix intermig.

Grassa interna:

Abundant i molt blanca

Olor:

Suau i agradable.

Grassa externa:

Blanca i de gruixa proporcionada.

2ª qualitat:

Múscul:

ferme, espitjat, amb pitjor distribució de la grassa.

Grassa interna:

Menys abundant, però blanca.

Olor:

Agradable.

Grassa externa:

Abundant i groguenca.

3ª qualitat:

Múscul:

Musti, decolorat i fosc.

Grassa interna:

Poca i groga.

Olor:

Forta

Grassa externa:

Sense grassa de vall de la pell.

INDEX DE CATEGORIES i utilitzacions en la cuina:

1ª Categoria:

Són riques en múscul amb poc os. El múscul és de les regions de les anques i de les regions lumbars. S'utilitzen per torrar i rostits.

2ª Categoria:

Es múscul és de l'esquena i la regió costal.

L'aguiat és el millor procediment ja que ablanda la carn.

3ª Categoria:

Es rica amb os, nervis... El múscul és del coll, cap i parts abdominals. Parts inferiors i coa. S'empra per bollits.

Nota: S'enten per múscul: la carn.

En el pròxim número continuaré parlant-ne. Per ara només desitjar-vos unes bones festes de cap d'any.

CARME LOPEZ

ELS PORTS ESPORTIUS

Els beneficis econòmics que un port esportiu i les seves instal·lacions complementàries produeixen al seu promotor i als que, d'una forma o l'altra, es veuen implicats en la seva planificació, autorització, construcció o promoció propagandística deuen ésser increïblement elevats. Si no és així, no es pot comprendre com, malgrat les inevitables polèmiques que tots i cada un dels nous projectes aixequen, aquests es succeeixen sense descans. És molt difícil avui trobar un municipi costaner a les illes que no somniï amb ubicar l'inevitable port esportiu a qualsevol lloc del seu litoral

...El Govern Balear, per suposat, es mostra entusiasta amb aquest plantejament. No és estrany. Cal recordar que el seu conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, l'enginyer Jeroni Saiz, es guanyava la vida -abans d'ésser conseller, és clar- projectant ports esportius. Seua és la responsabilitat tècnica de la destrucció de la Caleta de Santa Ponça, que encara molts de nosaltres recordam amb nostàlgia. També és seu el projecte del Port de Punta Portals que va ésser possible gràcies a l'incumpliment (una vegada més) d'una promesa electoral socialista de no aprovar-lo, i que és un exemple de com tots els obstacles legals i polítics poden ésser superats si es disposa dels padrins adequats.

...En qualsevol cas, i admetent la necessitat de creació d'un nombre limitat de nous amarraments, aquests no han d'ubicar-se mai a noves instal·lacions, sobre tot quan es tracta de porcions de litoral poc o gens alterats. Som molt més partidaris de l'ampliació de ports ja existents que de la construcció de ports nous, de la ubicació del nous projectes dins de recintes portuaris ja existents, i de la reutilització d'instal·lacions militars obsoletes que no tenen cap sentit avui, com la base d'hidroavions de Pollença o la de submarins de Sóller. Esperam amb expectació el document que, sobre la futura política

de ports esportius a les illes prepara el conseller Saiz. Podem, mentrestant, assegurar que la construcció de nous projectes que no s'adaptin a les característiques que hem descrit comptarà amb l'oposició activa del GOB en tots els fronts d'actuació.

Això han estat uns bocins del article que nos ha paregut molt interessant "LA NOVA OFENSIVA DELS PORTS ESPORTIUS" d'en Xavier Pastor que apareix al diari L'ECOLOGISTA.

Volem també resaltar un dels peus de foto que hi figuren a l'article: "Amb la proliferació de ports esportius i urbanitzacions costeres, el litoral de CALVIA ha arribat a ser un dels més degradats ecològicament del Mediterrani."

Ordre desallotjament de la
CALETA DE STA. PONÇA.

La Caleta de Santa Ponça. Bastaria comparar aquesta imatge de fa vint anys amb la que se pot contemplar avui en dia en dia per convèncer els responsables del nostre ordenament jurídic de la necessitat d'estendre el concepte de delictes ecològics a determinades formes d'ocupar el territori.

Sa
Nostra
Cuina

"Empanada d'indiots i verdures"

S'aprofita: les sobres de l'indiots

Ingredients: 1 paquet de pasta d'hojaldre congelada, 250 grs. de sobrant de l'indiots restit, 2 pebres, 2 alberginies, 2 cebes, 2 tomàtiques, 2 carabacins, 50 grs. de farina, 60 grs. de mantega, sal, pebre bo, 3/4 de l. de llet per la bechamel.

Torçar un motllo amb l'hojaldre, reservant-ne un bocí per tapar. Omplir amb totes les verdures fregides a bocins petits i mesclades amb la salsa bechamel espessa i els sobrants de l'indiots picats; decorar amb puré de patates i gratinar al forn.

"Mousse de torró de Xixona"

Ingredients: Una barra de torró fluïd, 6 ous i una tassa d'aigua

S'agafa el torró, se fa bocins i s'encalenteix dins un recipient metàl·lic junt amb l'aigua, al bany Maria. A part, rompem el ou i separem els vermells del blancs i posam el blanc a punt de neu. Quan el torró s'hagi desfet i sigui un líquid bastant espès, li afegim els vermells del ou remenant-ho be. Es lleva aquesta pasta del foc i s'aboca molt poc a poc damunt els blancs de l'ou a punt de neu. Havent es posat dins la gelera mitja hora

Requiem por un campesino español

El cine español parece haber comprendido por fin que nuestra literatura es una fuente inagotable para excelentes guiones cinematográficos. Así la famosa novela de Ramón J. Sender, prohibida durante muchos años, «Requiem por un campesino español», es la base argumental de la película que comentamos del mismo título que, por otra parte, ha respetado profundamente la obra literaria original, que narra la historia de un campesino a quien denuncia ante los falangistas el cura de un pueblo, dando ajusticiado por éstos.

Este largometraje se ha rodado en Calatayud y en otros pueblos próximos a éste, como Chodes, Arándiga y Erda de la Rivera. Su presupuesto ha alcanzado los 70 millones de pesetas, que han cubiertos, junto con la aportación de los productores, por subvenciones de varias entidades, como la Ministerio de Cultura y la Diputación General de Aragón, así como por los ilustres derechos de antena de televisión autonómica catalana TV-3.

El reparto de actores con el que cuenta este filme es de los mejores, sin duda alguna, podría-

mos calificar de lujo, ya que participan en el mismo múltiples famosos de nuestra cinematografía, entre los que destaca Antonio Ferrandis, quien interpreta al cura mosén Millán, que aun siendo amigo del campesino lo delata y realiza el réquiem a su muerte.

El propio Ferrandis ha señalado sobre su complejo personaje: «Creo que mosén Millán más que un cura que sigue los evangelios es un poco como una beata del pueblo; yo lo definiría como un hombre de rito eclesiástico, sin más preocupación que el salvar el alma. No se plantea más problemas. Para él lo instituido, incluso moralmente, es lo que cuenta.»

Por su parte el actor Anto-

nio Banderas ve así a Paco, el campesino protagonista del filme: «Es un ser muy puro, que se integra en los sindicatos de riegos y lucha por una reforma agraria, fuera de toda ideología política. Funciona un poco por instinto de las cosas y por su sentido de la justicia.»

Junto a estos dos personajes, que constituyen el eje fundamental de la historia de Sender, hay que citar otros que interpretan actores de prestigio, como Jerónima (Terele Pávez), la novia del campesino (Ana Gracia), el jefe de los falangistas (Emilio Gutiérrez Caba), etc.

Tanto el productor, Angel Huete, como los protagonistas del filme coinciden en afirmar

que el mismo carece de contenidos políticos, al igual que la novela de Sender. Han querido realizar una fiel adaptación cinematográfica de esta famosa obra literaria contemporánea, y la verdad es que lo han conseguido plenamente.

CLUB VIDEO CALVIA

Calle Ca'n Vich, s/n. - CALVIA

Junto PUB ROLLING'S
MUSIC - BAR "ES CASINO"

Ca'n Vich, 3 - CALVIA

Footloose

«REQUIEM POR UN CAMPESINO ESPAÑOL»

TÍTULO ORIGINAL: «Requiem por un campesino español».

DIRECTOR: Francisco Betriu.

INTERPRETES: Antonio Banderas, Antonio Ferrandis, Fernando Fernán Gómez, Emilio Gutiérrez Caba, Terele Pávez, María Luisa San José, Ana Gracia y Antonio Iranzo.

AÑO: 1985.

DURACION: 96 minutos. Color.

EDITA: PLM.

El VIDEO CLUB CALVIA sorteja cada mes entre els seus clients quatre entrades per assistir a qualsevol estrena de cinema a Palma. A mes li oferirà el comentari de alguna de les pel·lícules que Vosté pot llogar a l'esmentat Video Club.

El Video Club Calvià obri les seves portes, a prop de casa seva, amb una gran selecció de pel·lícules perquè Vosté no s'hagi de desplaçar gaire enfora.

Aquets son alguns dels títols que Vosté pot llogar:

Corazón de Campeón - Papillón
Réquiem por un campesino español -
Acorralado - Beat Street - Goma 2
Breakdance 2 - Footloose - La mujer de rojo - Doce del patíbulo 2ª parte
Splash - La escopeta nacional - La fuerza del cariño - Arthur el soltero de oro - Las albóndigas en remojo
Mister T - La leyenda de la ciudad sin nombre - El puente sobre el río Kwai.

Próximament sortirà al mercat l'esperat Video de la pel·lícula RAMBO (Acorralado II) que estarà a la seva disposició al VIDEO CLUB CALVIA.

Sinopsis

Ren McCormack (KEVIN BACON) es un adolescente que origina algunos malintencionados comentarios en un pequeño pueblo del Medio Oeste, cuando llega allí con su madre Ethel (FRANCES LEE MCCAIN). Ren se queda a vivir en casa de unos familiares y se convierte en blanco de todas las miradas. Los lugareños lo miran con recelo, ya que piensan que es un miembro del "mundo exterior" que puede llegar a contaminarlos. Incluso los chicos de su misma edad se comportan suspicazmente con él, ya que lo contemplan como una amenaza potencial. Por su parte, las chicas se limitan simplemente a ignorar al recién llegado.

En una época difícil para Ren. Su padre se marchó de casa y el muchacho quedó en compañía de su madre. Ambos atraviesan un período de graves dificultades económicas y también psíquicas. Pero Bomont, el nuevo lugar de residencia, es un simpático y nuevo escenario, un lugar para volver a comenzar una vida distinta. De ahí que Ren se encuentre abierto a todas las oportunidades de comenzar una nueva existencia.

Uno de los primeros y sorprendentes descubrimientos de Ren es que el pueblo está regido casi despóticamente por el Jefe religioso de la pequeña comunidad, el reverendo Shaw Moore (JOHN LITHGOW). El eclesiástico manipula los sentimientos de la comunidad e incluso ha tenido algo que ver con la prohibición de ciertos libros, de la música rock and roll y algunos entretenimientos más que a Ren le parecían en Chicago la cosa más normal del mundo.

Ren no puede hacer nada contra la hostilidad que ha despertado en Bomont. Una serie de acontecimientos hace que se vea envuelto en una peculiar relación entre la liberal hija del reverendo, Ariel (LORI SINGER) y su pendenciero novio, Chuck (JIM YOUNGS). Complicado en esta relación triangular, el mejor aliado de Ren es Willard (CHRIS PENN) un compañero de colegio de buen corazón, no muy inteligente, pero el primero de estar dispuesto a la lucha.

Ren acaba por ganarse la simpatía de la juventud de Bomont. Incluso llega a enfrentarse en una dura pelea contra la estrechez mental del tranquilo pueblo. Al dar esta batalla, fuerza al reverendo a reexaminar las relaciones con su hija, su congregación y su propia esposa Vi (DIANNE WIEST), con la que ya lleva casado veinte años. Ren, ha conseguido así transformar los felices y anónimos días de Bomont...

COSAS DE CAPDELLA

Con entusiasmo, alegre cara, buena expresión, acompañados de familiares y amigos acudimos día 3 de Noviembre muchos de los jubilados de esta localidad, a tomar asiento en uno de los dos autocares que costeados por "Sa Nostra" tenían que llevarnos de excursión a los sitios más importantes de la otra parte de la isla. Entre otros: cuevas de Artá, Cala Bona, Cala Millor y a la Gruta a almorzar; barbacoa famoso de Porto Cristo.

El día era bueno, primaveral. Lo que contribuyó a que la ilusión y entusiasmo que habíamos puesto en el viaje, aumentase, que las imágenes que durante el recorrido íbamos descubriendo, fuesen más bellas y que el conjunto de la jornada fuese completamente bueno, inolvidable.

Estas excursiones, son agradables, divierten, y hacen bien a los mayores. Estimulan, vigorizan y están revestidas de un alto grado de calor humano, que sólo puede apreciarlo o medirlo el que lo disfruta. Porque éstas tienen las virtud o el privilegio de sacar de la monótona rutina en que viven estas cansadas personas de la tercera edad, que por no tener nada que hacer, ni ninguna actividad que desarrollar, es, caminar por la mañana y por la tarde, sentarse, adormilarse, o aburrirse delante del televisor. Y sentarlos en una cómoda butaca de un autobús, para que puedan ver, mirar, y admirar entusiasmados como dijeron ellos a la llegada a las cuevas, los bellos paisajes, modernos chalets con limoneros en el jardín y pueblos por donde pasamos.

Un grupo de compañeros va entrando en la gruta. Movidos por la curiosidad, tienen prisa por ver ese mundo maravilloso subterráneo de estalactitas y estalagmitas que durante millones de años con agua caída del techo, gota a gota, han ido formando. Y tantas otras cosas llamativas, raras, como son formas de dragones gigantescos enfurecidos, de demonios, o de divinidades místicas. Es su altura muy alta, y muy vasta su dimensión. En su recorrido que dura más de una hora, se entra en varios salones y se visita a pequeñas alcobas sin adornos en las paredes. En algún rellano de un pasadizo, se ven cavidades enormes y largos túmulos rocosos que

causan pavor. ¡Todo esto es impresionante; explicado por un guía es tremendo!

A poco de emprender la marcha, nos encontramos a la altura de la playa de "Canyamel", la que podemos contemplar por segunda vez. Es hermosa, grande, de aguas clarísimas y arenas brillantes. La rodean varios hoteles, apartamentos y chalets; muchos de estos chalets están contruidos en la falda de una montaña que les da vistosidad, tranquilidad y causan envidia.

Mientras seguimos rodando hacia Calanova y Cala Millor, por estas tierras rojizas de secano, tan puramente mallorquinas con sus almendros, algarrobos y pinos, nos damos cuenta que por estar muy corrida la mañana, no nos será posible detenernos en estas playas, por no hacer tarde a la comida. No obstante, hicimos una pequeña parada, suficiente, para ver las grandes playas y sus enormes construcciones, que si las igualásemos con cuales otras existen en Mallorca, no se quedarían pequeñas. A si que sin darnos cuenta, satisfechos por tantas cosas bellas que hemos podido apreciar, a la hora convenida, llegamos a donde con la comida preparada nos estaban esperando.

Comimos. Comimos bien, con apetito, sin que ninguno se sintiese mareado ni desganado. Nadie habló de régimen, ni tomó pastillas. Esto es una experiencia más de lo que decía al empezar esta crónica, que a los mayores les hacen bien las excursiones, los estimulan y se sienten más satisfechos.

Cuando salimos del comedor al patio para estirar las piernas y charlar un poco, fuimos sorprendidos por estar artísticamente expuestas las fotos que nos hicieron a la llegada. Casi todos compraron las suyas para tener un recuerdo de este hermoso día. Al cabo de un rato partimos hacia Manacor para comprar estos sabrosos y crujientes suspiros, que comiendo nos entretenían, mientras andábamos a casa.

Julián Vicens

*Molts
d'anys
Cee*

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:
**RADIO GRUA
CALVIA**
68 09 70
SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)
Tels. 67 04 63 - 69 08 28

Drugs and Pharmacy

MAJOR, 40
TELF. 67 01 01

PUB HOLLING'S
MUSIC-BAR "ES CASINO"
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

**CARPINTERIA
CALVIA**

Hnos. INSERTE

C/. TRANSFORMADOS, S/N - TEL.

CALVIA - MALLORCA

UDACO
BALSA

C. VERGER

Ave. Capdellà CALVIA

papeleria

Kiosko

c/ Major

Calvià

*"la Caixa" ★
a Calvià*

Bar Restaurant

ESPECIALIDADES
• Arroz Brut
• Pito Mallorquín
• Sopa Mallorquina
• Lente con Cid
• Fricas de Cid
• Gremolli
• Paella

CA'N PEDRO

COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS VARIADAS

St. Mayor, 40 - Tel. 67 01 01 - Calvià - (Mallorca)

Juguetes Gual

C/. Mayor, 16
Tel. 67 01 90
Calvià - Mallorca

AVV

la vila

entre tots la farem amunt

cerrajería
A. JOTOMAYOR

es ferrer
des poble

C. SON DE L'IP2 - CALVIÀ - MALLORCA

CAN PORTER

c/ Nazor 3 . CALVIÀ

Mayor, 50

CALVIÀ

Baurçà

★ ELECTRODOMESTICOS

★ OBJETOS DE REGALO

★ JUGUETES

C/ Mayor, 34

CALVIÀ

JOAN SALVA

construccions

calvià

U.N.I.R.

Pescados Fuera de Pailona

C/ CA NA CUÇO 4. CALVIÀ . Tlno: 67-02-06

Julian

FOTO ESTUDIO

Cl. Sor Rosenda - Calvià

BODAS

BAUTIZOS

COMUNIONES

*

TRABAJO AFICIONADO:

20% DTD.

Cl. Mayor, 27 Tel: 670464

REPORTAJES

Aunque alguno se sonría con ironía, debo encabezar esta radiografía con algo más de euforia, moderada eso sí, que la del número anterior, pues a pesar de que tenga todos los visos de paradoja y a pesar de los pesares, en este mes de Noviembre ya finalizado, se ha observado algo de mejoría en el estado de nuestro enfermo Costa de Calviá. Me explico:

En el ya lejano partido jugado en Montuiri contra el titular de aquella villa en el que se perdió por 1-0, fue la primera vez en esta temporada en la que una crónica alaba a nuestro equipo encabezándola con: "Las mejores ocasiones fueron para los visitantes", y destacando en ella al guardameta del equipo vencedor. Con la visita del Ibiza, que terminó con empate a cero, todos los que presenciábamos el encuentro sabemos porque lo vimos, que el Calviá mereció ganar por más de un gol de diferencia. En su desplazamiento a Sta. Eulalia, regresó con un positivo al empatar a uno. Y por último, con la visita del Alayor llegó una derrota que, aunque sea reiterarme buscando excusas, fue totalmente injusta ya que los rivales llegaron tres veces a puerta y lograron otros tantos goles, mientras el Calviá acosó todo el partido a su adversario teniéndolo arrinconado en su área, y unas veces su portero, otras los postes, otras la muralla de piernas y otras la mala suerte nervios o poco atino, impidieron que la victoria se quedara en casa. Por eso escribo con un poquitín de euforia. El equipo ha notado algo de mejoría, los jugadores saben estar más en el campo, se les nota más afán de lucha, más técnica, por los que les propongo candidatos al premio del mes, con "CATA-CROC" incluido, pues si la temporada pasada fueron buenos, y ahora lo vuelven a ser, ¿porqué no lo fueron durante dos meses?.

Por lo que respecta al C.D. CADE DE PAGUERA en relación con el mes pasado, ha subido cuatro puestos en la clasificación, pero sigue con su negativo, cosa que desdiseña mucho de un equipo de la categoría de nuestro preferentista, y a esto hay que añadir que su defensa no es lo segura de antaño pues en trece partidos le han marcado 24 goles y eso son muchos goles. Pero esperemos que en fechas próximas podamos decir todo lo contrario de estos dos equipos.

Que así lo veamos.'

ATCC. RAFAL- 2 SANTA PONÇA- 3

El Santa Ponça en este partido salió bastante confiado en la 1ª parte, lo cual hizo que el Atco. Rafal se adelantara por dos veces en el marcador. Ya en la segunda parte, el Santa Ponça con buen juego y superioridad manifiesta marcó la diferencia de esos tres goles, que a mi entender, pudieron ser más.

SANTA PONÇA- 1 PETRA- 0

Una vez más en el Polideportivo, el Santa Ponça recibía en las últimas jornadas a un equipo de arriba de la tabla, junto con el Alcudia. Un equipo muy experimentado, una defensa muy sólida y un conjunto en general bastante bueno pero muy marrullero. Fue un partido de mucha fuerza y tesón, con más dominio del Santa Ponça y de un golazo se sacó adelante este partido.

ALQUERIA- 0 SANTA PONÇA- 1

Estos son partidos tristes, bueno sólo se jugaron 25 minutos, por el espectáculo recibido, con unos deportistas que no saben lo que es perder. Si con el Soledad elogí al equipo por la deportividad demostrada, con el Alquería, o algunos de sus jugadores, son todo lo contrario. En fin, esperemos la decisión de la Federación sobre el partido.

SANTA PONÇA- 3 FERRIOLENSE- 1

El Ferriolense, equipo éste que empató el año pasado en el Polideportivo militando en la categoría inferior, es decir, que se trata, al igual que el Santa Ponça, de un equipo ascendido. Ya el pasado año causó una gran impresión, tanto por el buen juego como por la gente que atrae y seguidores que desplaza, pues ha sido el día en que más público ha visitado el Polideportivo.

El Santa ponça empezó muy nervioso y la primera mitad acabó sin goles, después de fallar dos de cantados. En la reanudación, y hasta el minuto 30, se la circunstancia de que el equipo se marcó un gol en propia meta.

En ese momento los seguidores del Ferriolense empezaron a cantar eso de "Campeones, campeones...", pero sobrevino una jugada clave en que se produjo el empate a uno gracias a otro gol en propia meta, en este caso del equipo visitante, produciéndose la reacción del Santa Ponça y de su público. Fueron 15 minutos de emoción, de entrega y juego de los locales marcando un segundo y tercer gol de gran belleza. Se trataron de los últimos minutos más interesantes y vibrantes que recuerdo en este Polideportivo. Al final 3 - 1 y los seguidores aplaudieron durante largo rato esta gesta de su equipo. Creo que la afición del Santa Ponça tiene un buen equipo y el equipo tiene una gran afición.

F. Jiménez.

IIon. TROFEU A LA REGULARITAT

REVISTA VEÏNATS

C.D. COSTA DE CALVIA

	Partidos	Puntos
1º-Seguí.	13	19
2º-Kubalita.	10	17
3º-P. Antonio.	12	17
4º-Varela.	13	17
5º-Moreno.	13	16
6º-Fernando.	9	13
7º-Thomás.	10	11
8º-Roig.	9	10
9º-Sierra.	9	10
10º-Serrano.	6	8

Hasta 19 jugadores.

C.D. CADE - PEGUERA

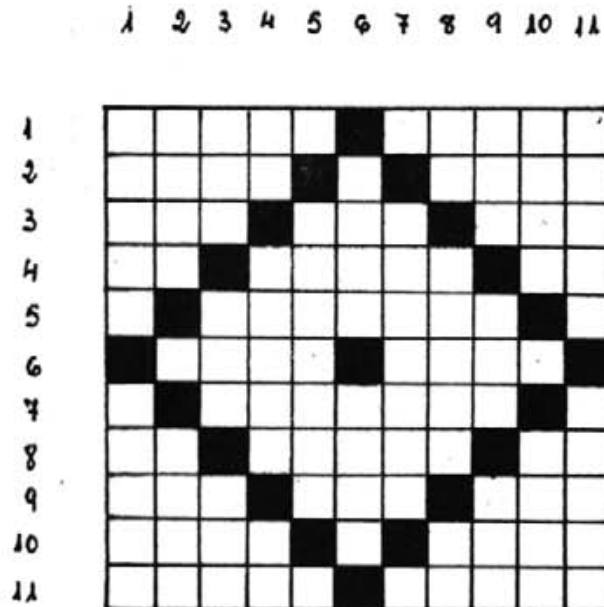
1º-Oliver.	13	26
2º-Vicente.	11	25
3º-Mingorance.	12	21
4º-Cámara.	13	21
5º-López.	11	18
6º-Martínez.	11	17
7º-Sidro.	7	16
8º-Mas.	9	16
9º-Campcs.	10	16
10º-Rivera.	10	15

Hasta 20 jugadores.

MALLORCA AT.	13	7	6	0	33	7	20	*6
At. Baleares	12	9	1	2	28	6	19	*5
Hospitalet	13	8	3	2	21	13	19	*5
Sp. Mahónés	13	7	3	3	20	14	17	*3
Constancia	13	7	2	4	25	15	16	*2
Badía	13	6	4	3	14	11	16	*4
Murcia	13	6	3	4	20	16	15	*3
Sta. Eulalia	13	6	3	4	17	15	15	*3
Palmaix	13	5	4	4	12	13	14	
Ibiza	13	4	5	4	13	12	13	*1
Sóller	13	4	5	4	15	15	13	*1
Montuiri	13	6	1	6	17	24	13	*1
Ferretes	12	5	1	6	13	17	11	-1
Alaró	13	4	3	6	17	23	11	-3
At. Ciudadela	13	3	4	6	13	16	10	-2
Portmany	13	3	3	7	16	26	9	-5
Santanyí	13	3	3	7	17	32	9	-3
Alaior	13	3	2	8	13	21	8	-4
C. Calvià	13	1	3	9	10	21	5	-9
Margaritense	13	1	3	9	5	23	5	-7

PORTO CRISTO	13	8	3	2	31	13	19	*5
Lionetense	13	6	6	1	20	9	18	*4
Son Sardina	13	7	4	2	24	12	18	*4
Espores	13	7	3	3	20	14	17	*5
Andratx	13	5	5	3	23	13	15	*1
Artá	13	6	3	4	26	18	15	*3
Pollença	13	7	1	5	23	24	15	*1
Rtvo. La Victoria	13	6	2	5	23	26	14	*2
La Unión	13	5	3	5	18	17	13	*1
Cardassar	13	4	4	5	17	17	12	-2
Campcs	13	5	2	6	13	16	12	
Cade	13	4	3	6	16	24	11	-1
Ses Salines	13	4	3	6	20	32	11	-3
Cultural	13	4	3	6	11	20	11	-1
Escalar	13	4	2	7	21	18	10	-4
Independiente	13	2	5	6	15	25	9	-3
Arenal	13	2	4	7	12	20	8	-6
Xàvar	13	2	2	9	5	20	6	-6

SANTA PONSÀ	11	9	1	1	27	7	19	*7
Alcudia	12	9	1	2	27	12	19	*7
Ferriolense	12	6	5	1	29	17	17	*5
Soledad	12	7	2	3	27	14	16	*4
Petra	12	6	3	3	24	13	15	*3
España	12	6	3	3	24	16	15	*3
Binissalem	12	6	2	4	25	16	14	*2
Virgen de Lluch	12	5	2	5	21	20	12	
Alquerfa	11	4	4	3	17	21	12	*2
Juve	12	3	4	5	17	22	10	-2
Son Roca	12	4	2	6	13	27	10	-2
Marratxí	12	3	3	6	20	24	9	-3
J. Buñols	12	2	5	5	23	30	9	-3
Ca'n Picafort	12	3	3	6	17	23	9	-3
Génova	12	2	5	5	18	27	9	-3
Sant Jordi	12	2	4	6	16	29	8	-4
J. Sallista	12	2	2	8	13	25	6	-6
At. Rafal	12	2	1	9	16	31	5	-7

HORIZONTALES:

1.-Agua de regadio que se reparte por turno.-2.- Da segunda labor a las tierras Consonante muda.-Rezad.-3.-Apellido de un jugador de fútbol vasco.- En catalá rabo.- Siglas de una organización mundialmente famosa.-4.-Repetido, chacha.-Instrumento quirúrgico.-Al revés, negación.-5.-Vocal.-Cariñoso, afable, expresivo.-Vocal.-6.-Al revés, nombre de consonante. Vino espumoso.-7.-Consonante.-Persona que tiene abcería, femenino.-Vocal.-8.-Cuarenta y nueve.-Fallecimiento.-Lengua provenzal.-9.-Al revés, preposición.-Quiere estima.- En mallorquín, llano.-10.-Miembro de un Ayuntamiento.-Vocal.-Confusión.-11.-Municipio de Mallorca.-Dios mitológico de la guerra.

VERTICALES:

1.-Amarra el cable del ancla a las bitas. Nombre de varón.-2.-Moneda italiana.-Vocal.-Ley educativa.-3.-Al revés, ata, junta.-Letra griega.-Ciento cuarenta y nueve.-4.-Repetido, voz familiar.-Mancebo, adolescente.-Cincuenta y cinco.-5.-Vocal.-Atravesaba, traspasaba.-Vocal.-6.- Os escapáis.-Punto más elevado de un monte.-7.- Vocal.-Nombre femenino.-Mil.-8.-Voz de arriero.-Roñoso que escatima.-Negación.-9.-Bóvido parecido al bisonte.-Pone huevos.-Igual o en todo semejante.-10.-Brotar, afluye.-Vocal.-Localidad catalana.-11.-Enseña, dirige, instruye.-Decreto del zar.

Solución al crucigrama anterior

HORIZONTALES:

1.- ITACA.-ALIJO.-2.-BOTA.-A.-ABEL.-3.-ISA.-ARA.-ATA.-4.-CE.-ARO.-CA.-AJ.-5.-E.-EFIMERO.-E.-6.-MAIZ.-REEL.-7.-A.-CLOACAS.-B.-8.-SO.-ANCAS.-UR.-9.-AGA.-AIR.-ABA.-10.-BRIO.-R.-ENES.-11.-AORTA.-TRACA.

José Suárez

EL POBRE ALEGRE

tradicional catalani
harm.: Me T. Giménez

Joies

ENQUESTA PELS NOSTRES LECTORS

Estimats Amics Lectors: Ara que fa tres anys que Veïnats es ve editant, hem el.laborat aquesta Enquesta amb la intenció d'atracar encara més la Revista a les vostres preferències i millorar-la dins totes aquelles coses que siguin possibles, per això vos demanam que la contesteu i l'entregueu al lloc on l'hagueu comprada i si no a alguna de les persones que la feim, també, si ho preferiu, la podeu enviar per Correu a M. Suàrez: Ca'n Marçal, 7. Calvià.

1.- Com arriba la Revista a les eves mans? ¿Cómo le llega la Revista? (Senyali la seva opció amb una creu)

Es subscriptor.

La compra.

Per altres medis.'

2.- Quan la compra?

Cada mes.

De tant en quan.

Alguna vegada.

Es la primera vegada.

3.- Quantes persones la llegeixen a ca-seva? ¿Cuántas personas la leen en su casa?

-Una.

- Dues.

- Tres.

- Més(indiqui el número):_____

4.- Quina secció o seccions habituals troba més interessants?

5.- Quina secció o seccions troba que s'haurien de suprimir?

6.- Quina secció o seccions creu que s'haurien de crear?

7.- Què opina de la presentació de la Revista?

Molt bona.

Bona.

Regular.

Dolenta.

Altres coses.(Especifíqueles)

8.- Quines suggerències ens aporta per a millorar-la? Sugerencias:

9.- Què pensa, en general, del contingut de la Revista? Qué piensa del contenido de la Revista?

Té qualitat. Tiene calidad.

Ha de millorar la presentació.

Es pot millorar el contingut.

Seria necessari millorar el següents aspectes: _____

No és necessari millorar res.

10.- Observacions personals:

Tu tranquilidad

1
PIA

VENTAJAS DE NUESTRO PLAN

MAXIMA FLEXIBILIDAD. Es un Plan a tu medida. Puedes cambiar cuando quieras sus prestaciones, hacer ingresos adicionales, llevarte todo o parte de lo que has aportado,... en fin lo que sea necesario para que sea realmente "tu plan".

DESGRAVACION. Las cantidades aportadas durante el año tienen derecho a una deducción del 15% en el Impuesto sobre la Renta.

RENTABILIDAD. La rentabilidad conjunta financiera-fiscal, es superior a la inflación, lo que garantiza el poder adquisitivo de lo que se aporta.

SEGURIDAD. La garantía de "Sa Nostra" y de un importante grupo asegurador.

SENCILLEZ. No debes ocuparte de nada, nosotros te cargaremos en cuenta la cuota elegida. Periódicamente te proporcionaremos información completa sobre tu plan y su situación.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"